bismillah

Tevhidi esaslara iman etmek, yalnızca düşünsel planda yüce Allah'ın varlığını, birliğini tasdik etmek değil, bununla beraber söz ve davranışların da bu esaslar doğrultusunda düzenlenmesiyle mümkündür. Tarihi süreçte Risaleti duyuran Risalet önderleri ve onların izinde giden Tevhid erleri, insanları Tevhidi esaslara iman etmeye davet ederlerken aynı zamanda insanlardan, Tevhidi esaslara imandan sonra söz ve davranışlarını da bu esaslar doğrultusunda düzenlemelerini istemişlerdir.

Tevhid; yüce Allah'ın, kişinin düşünce, söz ve davranışları üzerinde, hayat ve kâinatta, cezâ ve mükâfat vermede, itâât ve teslimiyette, korku ve sevgide en üstün tek ilah, rab ve hâkim olmasıdır. Düşünce, söz ve davranışı üzerinde başkalarına söz hakkı vermek, Allah'tan başkasından korkmak, Allah'tan başkasının da ceza ve mükâfat verebileceğini ve bu ceza ve mükâfatı yüce Allah'ın ceza ve mükâfatı gibi bilmek, Tevhidi esasları bozar ve bu apaçık bir şekilde yüce Allah'a ortak koşmaktır, şirktir.

Tevhid, yüce Allah'ın, kişinin düşünce söz ve davranışları üzerinde, hayat ve kâinatta, ceza ve mükâfat vermede, itaat ve teslimiyette, korku ve sevgide en üstün tek ilah, rab ve hâkim olmasıdır.

Kişinin, hayatını İslâm'a göre yaşamaması, İslâmi esasların belirlediği ölçüler doğrultusunda hareket etmemesi ameli şirk, vahyi önceleyip anlatmaması sözel şirk, Tevhidi esaslar doğrultusunda mücadele etmeyi düşünmemesi ve düşüncesinde başka ideolojilere de yer vermesi düşünsel şirktir.

Yüce Allah'ın birliğini tasdik etmek ve kabullenmek, ancak kişinin hayatının her alanında, davranışlarını bu kabule uygun olarak ortaya koyması ile mümkündür. Yüce Allah'ın belirlediği esaslar doğrultusunda hayatını düzenlemeyen, O'nun ortaya koyduğu ölçülere uygun olarak hareket etmeyen bir kim-

Nisan-Eylül 2006
Sayı: 25-26

senin, düşüncede planında yüce Allah'ın bir olduğunu, yaşamı düzenleyen hükmün yalnızca O'na ait olduğunu, O'nun indirdiği esaslar doğrultusunda hareket edilmesi gerektiğini, rızkı O'nun verdiğini, O'nun yağmuru yağdırıp nebatı bitirdiğini kabul edip sözel olarak düşüncede varolan bu gerçekleri ifade etmesi ve her vesile ile sloganik bir söylem olarak ***"İni'l hükmü illalillah=Hâkimiyet ancak Allah'ındır"*** demesi Tevhidi kabul etmek demek değildir.

Tarihi süreç içerisinde yüce Allah'ın varlığını ve birliğini düşünce planında kabul edip bunu sözel olarak ifade eden kimseler ve toplumlar var olagelmiştir. Ancak bu kişi ve toplumlar, sosyal hayatta yaşamlarını Rab'lerinin belirlediği esaslara göre düzenlemedikleri için yüce Allah (cc) Kur'ân-ı Kerîm'de onları müşrikler ve cahiller olarak vasıflandırmış ve onların Tevhidden yüzçevirdiklerini bildirmiştir.

"De ki: 'Eğer biliyorsanız söyleyin, dünya ve içinde bulunanlar kimindir?' 'Allah'ındır' diyecekler. 'Düşünmüyor musunuz?' de.

De ki: 'Yedi kat göklerin Rabbi, büyük Arş'ın Rabbi kimdir? 'Allah'ındır' diyecekler. 'Korkmuyor musunuz?' de.

De ki: 'Eğer biliyorsanız söyleyin, her şeyin hükümranlığı elinde olan, koruyan, korunmaya muhtaç olmayan kimdir?' 'Allah'ındır' diyecekler. 'Öyle ise nasıl büyüleniyorsunuz?' de. Hayır, biz onlara gerçeği getirdik, fakat onlar kesinlikle yalancıdırlar."

(Mü'minun, 84-90)

"De ki: 'Sizi gökten ve yerden kim rızıklandırıyor? Ya da işitme ve görme yetisi üzerinde kim mutlak hâkimdir? Ölüden diriyi, diriden ölüyü kim çıkarıyor? İşleri kim yürütüyor?' 'Allah' diyecekler. De ki: 'O hâlde, korkmuyor musunuz?'

İşte O, sizin gerçek Rabbiniz olan Allah'tır. Hak'tan sonra sadece sapıklık vardır. O hâlde, nasıl oluyor da (Hak'tan) döndürülüyorsunuz? Rabb'inin fasıklar hakkındaki, 'Onlar artık imana gelmezler' sözü, işte böylece gerçekleşmiştir.

De ki: 'Allah'a koştuğunuz ortaklarınızdan, başlangıçta yaratmayı yapacak, sonra onu tekrarlayacak kimse var mı?' De ki: 'Allah, başlangıçta yaratmayı yapar, sonra onu tekrar eder. O hâlde, nasıl oluyor da (haktan) çevriliyorsunuz?'

De ki: 'Allah'a koştuğunuz ortaklarınızdan hakka iletecek olan bir kimse var mı?' De ki: 'Hakka Allah iletir.' Öyle ise, hakka ileten mi uyulmaya daha lâyıktır, yoksa iletilmedikçe doğru yolu bulamayan kimse mi? Ne oluyor size? Nasıl hüküm veriyorsunuz?"

(Yunus, 31-35)

Ayetlerin ortaya koyduğu gerçeklere bakıldığında, Mekke müşriklerinin, düşünsel planda ve sözel olarak yüce Allah'ı kabul ettikleri, her şeyin O'nun elinde bulunduğunu bildikleri görülmektedir. Ancak yine aynı ayetlerin ortaya koyduğu gerçeklerden de anlaşıldığı üzere bu tür bir kabul ve söylemin iman olmadığı ve bu iddia sahiplerinin müşrikler olarak tanımlandığı ortaya çıkmaktadır.

Bu gerçekler de gösteriyor ki, hareket planında belirlediği kurallarına uyulmayan Tevhidi esasların, yalnızca düşünce planında kabul edilmesi ve sözel olarak dile getirilmesi, yüce Allah(cc) indinde hiçbir şey ifade etmemektedir.

Bir gerçeğin varlığını dile getirmekle o gerçeğe teslim olmak farklı farklı şeylerdir. Bu nedenle, yüce Allah'ın varlığını ve birliğini ifade eden ***"Lailahe illallah"*** Kelime-i Tevhidi söylemekle ve O'nun her şeye hâkim olduğu gerçeğini açıklayan, ***"Hâkimiyetin, yalnızca yüce Allah'a ait olduğunu"*** dile getirmekle yüce Allah'ın indirdiği esaslar doğrultusunda yaşamak farklı farklı şeylerdir. Birincisi bilgi, ikincisi ise imandır.

Eyleme dönüştürülmeyen bilgi, kişinin ancak bilgi dağarcığını zenginleştirmesine ve onun başkaları üzerinde bilgiçlik taslamasına yarar ve kişiye, sorumluluk yüklemekten başka bir şey kazandırmaz ve bu bilgi, iman olmadığından yüce Allah(cc) indinde hiçbir şey ifade etmez. Hatta bu tür bilgi sahipleri, edindikleri bilgi doğrultusunda hareket etmedikleri ve kendilerinde bulunan bilginin hakkını vermedikleri için bu kimseler, yukarıdaki ayetlerde de ifade edildiği üzere yüce Allah'a şirk koşmaktadırlar. Bu sebeple de yüce Allah indinde sorumludurlar.

İman ise, bilinen ve doğruluğuna inanılan bilginin eyleme dönüştürülmesi, yaşamın her alanında kişinin tavır ve davranışlarına yön vermesi ve buna kişisel hiçbir düşünsel katkı yapmadan teslim olunmasıdır. Ancak bu durumda kişi, iman etmiş ve ancak bu halde Tevhidi kabullenmiştir demektir.

Kur'ân ayetlerinin ortaya koydukları gerçeklerden de anlaşıldığı üzere, hangi nedenle olursa olsun, heva ve hevesin ön plana çıkartılması, hevanın ilahlaştırılmasıdır. Bugün birçok kimse, Tevhidi esaslara iman ettiklerini iddia etmelerine, birçok konuda Kur'ân'dan deliller ileri sürmelerine rağmen, pratik yaşamlarında arzu ve heveslerine göre hareket etmekte, yüce Allah'ın belirlediği esasları ya görmezlikten gelmek-

te, ya da yüce Allah'ın üzerine iftira atarak çarpıtmaktadırlar.

Kendi nefislerinde yüce Allah'ın ulûhiyet ve rububiyetini tanımayan günlük yaşamlarında itaât ve ibadeti yüce Allah'a hasretmeyen kimselerin, başka insanları yüce Allah'ın ulûhiyet ve rububiyetine davet etmeleri ve onlardan, Tevhidi esaslara teslim olmalarını istemeleri mümkün değildir. Nitekim yüce Allah(cc), bu kimseleri şu şekilde uyarmaktadır.

"Siz Kitabı okuduğunuz halde, insanlara iyiliği emredip kendinizi unutuyor musunuz? Aklınızı kullanmıyor musunuz?"

(Bakarâ, 44)

"Ey iman edenler, niçin yapmayacağınız şeyi söylüyorsunuz? Yapmayacağınız şeyi söylemek, Allah katında en büyük bir şeydir."

(Saf, 2-3)

Bugün, ayetlerin de yukarıda belirttiği gibi, Kur'ân'ı okuyup durdukları ve insanlara iyiliği emredip kötülüğü nehyettiklerini sandıkları halde kimi insanlar, kendi yaşamlarında Kur'ân'a uymamakta, Kur'âni bir yaşantıdan uzak bulunmaktadırlar. Bu davranış, yüce Allah'ın yanında büyük bir suç ve günah olduğu gibi, kişi açısından da akılsızlık ve hevayı ilah edinmedir.

Hayatını, kendi istek ve arzuları doğrultusunda düzenleyen, vahyin belirlediği ölçü içerisinde yaşamayan kimseler, Tevhidi esaslara gereği gibi iman etmedikleri için İslâm dairesinden çıkmış kimselerdir. Bunların, Tevhid iddiaları ve bu Tevhide insanları davet etme çabaları boş bir iddia ve çabadan başka bir şey değildir.

Tevhidi esasların, iman eden kimselerden istediği birlikteliği sağlamayan, velayet ve sırdaşlık hukukunun belirlediği doğrultuda İslâmi yapılanmayı gerçekleştirmeyen, tek başına hareket eden, kendi arzularını en doğru gören kimseler, Tevhidden yüzçevirmiş ve sapmış kimselerdir. Bu kimseler, ***"Lailahe illallah"*** Kelime-i Tevhid'in ifade ettiği anlamı bilmeyen ya da bilmek istemeyen, hakkı batıla bulaştıran kimselerdir.

"Lailahe illallah" Kelime-i Tevhidi, iman eden insanı düşünce, söz ve davranış olarak tamamen değiştiren, ona yepyeni bir kişilik ve kimlik kazandıran bir esastır. Bu esası, hayatının değişmez kriteri olarak alan, kişiliğini buna göre şekillendiren ve kimliğini buna göre değiştiren kimseler, gerçekten iman etmiş, mü'min ve müslüman olmuş kimselerdir. Tevhidi esaslara iman ettiklerini iddia etmelerine rağmen, bu esasların belirlediği ölçüler doğrultusunda hayatını, kişilik ve kimliğini değiştirmeyen-

ler ise, Kur'an'ın vasıflandırdığı gibi münafık, fasık, mürted ve müşriktirler.

Biz, bu sayımızda, Tevhidi esaslara iman ettiklerini iddia etmelerine rağmen, tefrikaya düşen kimselerin durumları üzerinden duracak, onların dünya ve ahirette, içerisinde bulundukları durumu açıklayacağız.

Gerçek imanın bireyden istediği kimlik ve kişilik değişiminin nasıl olması gerektiği üzerinde duracak, iman eden kişilerin, Tevhidi esaslar doğrultusunda nasıl hareket etmeleri gerektiğini ortaya koyacağız inşâAllah.

Bu sayımızda Terika konusunu işleyecek ve tefrikanın zulüm olduğunu ortaya koyacağız. Tefrikadan kurtuluşun ancak Tevhidi esasların fikir ve söylemle beraber davranışlarla da ortaya konulması ile mümkün olacağı üzerinde duracağız. Ta ki, Tevhidi esaslar gereği gibi kavranılsın tefrikadan kaçınılsın ve bunun gerekleri yerine getirilsin.

Kur'ân'ın, üzerinde titizlikle durduğu, mü'minlerin kesinlikle uzak durmalarını istediği, Rasulullah(as)'ın *"karanlık bir gecede kara bir kaya üzerindeki karıncanın hareketi"*ne benzettiği, insanları kemirip bitiren, salih amelleri yok edip silip süpüren şirk kavramını açıklamaya bu sayımızda devam edecek, hangi düşünce ya da davranışın şirk olduğunu ve insanların bundan nasıl sakınacaklarını belirteceğiz ki, insanlar saf ve berrak bir imanla Rab'lerine iman etsinler, imanlarını şirk ile kirletmesinler.

Temeli, zulüm ve İslâm'a düşmanlık üzerine kurulu Kemalist dikta rejiminin kokuşmuşluğu ve her alanda dökülmüşlüğü üzerinde durmaya çalışacak, dikta rejiminin demokrasiye nasıl üniforma giydirdiğini örnekleriyle ortaya koyacağız. Üniformalı demokrasilerde mahkemelerin bağımsız olmadığını, tam aksine bağımlı birer kukla mahkemeleri olduğunu örnekleriyle ortaya koyacağız. Gündem bölümünde, laik dikta rejiminin Anadolu'yu nasıl kirlettiğini, örnekleriyle ortaya koyacağız.

Tefsir çalışmamızda Kevser Suresini inceleyeceğiz. Bu sure üzerinde yapılan tefsirlerin ne oranda Kur'ân gerçekleriyle uyum gösterdiğini gözler önüne serecek, Kur'ân üzerinde oynanan oyunları ortaya koyacağız.

Okuyucu sorularına bu sayımızda da cevap verecek, doğruların ortaya çıkmasına yardımcı olacağız inşâAllah.

Gayret bizden, inâyet ve yardım âlemlerin Rabb'i yüce Allah'tandır.

Zulmün Kaynağı TEFRİKA!

"Hep birlikte Allah'ın ipine sımsıkı tutunun, ayrılığa düşmeyin ve Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün..."
(Âl-i İmran, 103)

Nisan-Eylül 2006
Sayı: 25-26

Kâinatta varolan her şey bir bütünlük içerisindedir; yüce Allah(cc), yarattığı her şeyi uyum içerisinde yaratmış, her şeye görev ve sorumluluklarını bildirmiş, bunların birbirleriyle olan ilişkilerini düzenlemiştir.

Kâinattaki bütün varlıklar, yaratılış gayelerine uygun hareket ederek, gerek kendi içlerinde, gerekse diğer varlıklarla olan ilişkilerini kainattaki bütünlük içerisinde düzenlemiş, varolan uyumu bozmamış, kendilerini yaratan Rab'lerinin bildirdiği esaslar doğrultusunda hareket etmişlerdir.

İnsanı, kâinat bütünlüğü içerisinde sonradan yaratan yüce Allah(cc), ona bu bütünlük içerisinde nasıl hareket edeceği ile ilgili esasları bildirmiş, bu esaslara uyması halinde dünya ve ahirette mutlu olacağı ve kurtuluşa ereceği kendisine bildirilmiştir.

Kâinatta uyum yüce Allah'ın üzerinde durduğu en önemli husustur. Bu nedenle, kâinatta yarattığı her şeye bu uyuma uygun bir fıtrat vermiş, bu uyumun sürekliliğinin muhafaza edilmesi ve bunun bozulmaması için insanlara hükümler vazetmiştir. Ancak insanlardan bazıları, Rab'lerinin kendilerine indirdiği hükümleri terk ederek hem Rab'lerine isyan etmişler, hem de kâinattaki uyumu bozmuşlardır.

"İnsanlar bir tek ümmet idi. Sonra Allâh, peygamberleri, müjdeciler ve uyarıcılar olarak gönderdi; onlarla beraber, anlaşmazlığa düştükleri konularda insanlar arasında hükmetmek üzere, içinde gerçekleri taşıyan Kitabı indirdi. Kendilerine Kitap verilmiş olanlar, kendilerine açık deliller geldikten sonra, sırf aralarındaki kıskançlıktan ötürü o(Kitap hakkı)nda anlaşmazlığa düştü(ler). Bunun üze-

rine Allâh, kendi izniyle inananları, onların üzerinde ayrılığa düştükleri gerçeğe iletti. Allâh, dilediğini doğru yola iletir. "

(Bakarâ, 213)

Tefrikaya düşen, haset ve kıskançlıkla Vahdet'i parçalayan kimseler yalnız kainattaki uyumu bozmakla kalmamış, aynı zamanda Tevhidi esaslara da sırt dönmüş, Tevhidi esasları terketmişlerdir. Bu ise, alemlerin Rabb'i yüce Allah'a apaçık bir isyan ve şirk koşmadır.

Vahdetin parçalanmasına neden olan, kainattaki uyumu bozan, Tevhidi esaslara sırt dönmeye ve yüce Allah'a karşı apaçık bir isyana sebep olan Tefrika'nın başlıca nedeni, yukarıdaki ayette de belirtildiği üzere haset ve kıskançlıktır.

Kendini önplanda görme, başkalarından üstün olma duygu ve düşüncesi, insanı haset ve kıskançlığa sürükler. Haset ve kıskançlık insan için en büyük felâkettir. Rasulullah(as), haset ve kıskançlığın durumunu şöyle açıklamaktadır: ***"Haset ve kıskançlık, ateşin odunu yiyip bitirdiği gibi, salih amelleri yer bitirir."*** Bu kadar korkunç olan haset ve kıskançlık hastalığına yakalanan kimseler, sürekli olarak başkalarını çekiştirirler, onları hâkir görürler ve hep yalnız başlarına hareket ederler. Bu ise, dünya hayatında insanı huzursuzluğa ve bunalıma sürüklediği gibi, ahirette de insanı yüce Allah'ın azabına ve cehenneme sürükler. Bu nedenle yüce Allah(cc), kullarını sürekli bir şekilde ayrılığa düşmekten, bölünmekten sakındırmış, onları indirdiği esaslar doğrultusunda birleşmeye çağırmıştır.

"Hep birlikte Allah'ın ipine sımsıkı tutunun, ayrılığa düşmeyin ve Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün. Sizler birbirinizin düşmanları iken O, sizin kalplerinizde bir uzlaştırma meydana getirdi ve O'nun nimeti sayesinde kardeşler oldunuz. Siz, bir ateş çukurunun tam kenarında bulunuyordunuz ve O, sizi tutup ondan kurtardı. işte Allah size ayetlerini böyle açıklıyor ki, hidayeti bulasınız."

(Âl-i İmran, 103)

Tefrikaya neden olan kıskançlık ve hasetin, kişiyi felakete sürükleyen dünyevi ve uhrevi bireysel, toplumsal ve inançsal çok büyük zararları vardır. Yüce Allah(cc), kullarını bu büyük zararlardan korumak için onlara sürekli olarak uyarılarda bulunmuş, Tevhidi esaslara sarılmalarını ve Kur'ân'dan ayrılmamalarını emretmiş, onların dünya ve ahirette mutlu olmalarını istemiştir.

Tefrikanın bir çok zararları vardır. Bunları; 1- *Tefrikanın bireysel zararları*, 2- *Tefrika'nın toplumsal ve inançsal zararları* olmak

üzere iki ana başlık altında toplayabiliriz.

Tefrikanın Bireysel Zararları

1- Tefrikanın, birey ve bölünmüş küçük topluluklar için en önemli zararı, kişiyi ve küçük toplum halindeki kimseleri yalnızlığa itmesi ve onların, sürekli olarak huzursuzluk duymalarına neden olmasıdır. Yalnız olan bir kimse, ya da bölük bölük olan topluluklar, başka güçler tarafından ezilmeye, horlanmaya ve dışlanmaya mahkûmdurlar. İnanç değerlerine karşı yapılan saldırılara ve fiziksel şiddete mâruz kalmaya karşı hiçbir şey yapamazlar; acziyet içerisinde kalır, sürekli bir şekilde huzursuz olur, korku ve sıkıntı içerisinde yaşarlar. Bu nedenle yüce Allah(cc), kullarını, birbirleriyle çekişmekten ve ihtilafa düşmekten sakındırmıştır.

"Allah'a ve peygamberlerine itaât edin, birbirinizle çekişmeyin; sonra içinize korku düşer ve devletiniz elden gider. Bir de sabırlı olun, çünkü Allah sabredenlerle beraberdir."

(Enfal, 46)

Tarihi süreç içerisinde, bölünüp parçalanan toplumların, başka güçler tarafından nasıl horlandıkları, ezilip sömürüldükleri ile ilgili bir çok örnek bulunmaktadır. Bu örneklerin başında bölünüp parçalanan ve bu nedenle, Fir'avn'ın zulmüne ve en acımasız işkencelerine maruz kalan İsrâiloğulları gelmektedir.

"Çünkü Fir'avn, o yerde baş kaldırmış ve halkını fırka fırka edip arkasına takmıştı; onlardan bir grubu ezmek istiyor; oğullarını boğazlatıyor, kadınlarını hayata atıyordu. O kesinlikle bozgunculardandı"

(Kasas, 4)

Bugün yeryüzünde varolan fitne ve fücurun, zulüm ve fesadın temel nedeni, müslümanların cemââtleşmemeleri ve velâyet hukukunu oluşturmamalarıdır. Müslümanlar, yeryüzünde vahyi esaslara sarılıp cemâât haline gelmedikleri, birey olarak yaşadıkları ve içerisinde yaşadıkları gayri İslami düzenlere itâât ettikleri için emperyalizm ve ülke bazındaki yerli işbirlikçileri tarafından en ağır hakaretlere mâruz kalmakta, onurlarıyla oynanmakta, inanç değerlerine saldırılmaktadır.

"Bir zaman sizi Fir'avn'ın âilesinden kurtardık. Size azabın en kötüsünü revâ görüyor, oğullarınızı boğazlıyor ve kızlarınızı sağ bırakıyorlardı ve bunda size Rabbiniz tarafından büyük bir imtihan vardı."

(Bakara, 49)

Siyasi literatürde bir deyim vardır; ***"Örgütlenmiş azınlık daima örgütlenmemiş çoğunluğa hükmeder."*** Çoğunluk kemiyet olarak ne kadar fazla olursa olsun, örgütlü olmadığı sürece örgütlenmiş azınlık tarafından yönetilmeye, ezilmeye ve horlanmaya mahkûmdur. Bunun tarihi süreçteki örneği, İsrailoğullarının Fir'avn tarafından ezilmesi, günümüzdeki örneği ise, müslümanların dünya genelinde emperyalizm tarafından sömürülmeleri, ülkeler bazında emperyalizmin yerli işbirlikçileri tarafından ezilmeleri, aşağılanmaları, inanç değerlerine saldırılmasıdır. Yüce Allah (cc) mü'minlerin bu zillete düşmekten kurtulmaları için onları cemaatleşmeye teşvik etmiştir.

"Kafirler birbirlerinin velisidirler; ancak siz bunu yapmazsanız, yeryüzünde fitne ve büyük bir fesat olur."

(Enfâl, 73)

Bugün yeryüzünde varolan fitne ve fücurun, zulüm ve fesadın temel nedeni, müslümanların cemaatleşmemeleri ve velayet hukukunu oluşturmamalarıdır. Müslümanlar, yeryüzünde vahyi esaslara sarılıp cemâât haline gelmedikleri, birey olarak ya da küçük gruplar hâlinde hareket ettikleri ve içerisinde yaşadıkları gayri İslami düzenlere itâât ettikleri için emperyalizm ve ülke bazındaki yerli işbirlikçileri tarafından en ağır hakaretlere mâruz kalmakta, onurlarıyla oynanmakta, inanç değerlerine saldırılmaktadır.

Genel kanaatlere göre Anadolu halkının %99'unun müslüman olduğu iddia edilmektedir. Ancak, bu %99'luk halk, %1 civarında olan Kemalist diktatörlüğün idaresi altında yaşamakta, bu dikta rejiminin, inanç değerlerine karşı sürdürdüğü savaşa, saldırganlığa ses çıkarmamakta, zillet içerisinde suspus olmaktadır. Bunun nedeni, bu halkın müslüman olduklarını iddia etmelerine rağmen inançlarının bildirdiği şekilde vahyi esaslara sarılmamaları ve bölük pörçük olup ayrı ayrı yaşmalarıdır.

2- Bireysel hareket edip tefrikaya düşen kimseler ve topluluklar, yüce Allah'ın hitabına ve rahmetine mahzar olamazlar. Çünkü yüce Allah(cc), kullarına birey olarak değil toplu olarak hitap etmekte ve rahmetinin cemâât üzerinde olduğunu bildirmektedir.

Kur'ân-ı Kerîm'de yüce Allah

(cc), ***"Ey iman edenler"***, ***"Gerçek mü'minler o kimselerdir ki"***, ***"Mü'minleri müjdele"***, ***"Mü'minlere de ki"*** hitaplarıyla mü'minlere topluca hitap etmekte, rahmetinin cemaat üzerinde olduğunu bildirmektedir.

"Mü'min erkek ve mü'min kadınlar birbirlerinin velisidirler. İyiliği emrederler, kötülükten menederler, namazı kılarlar, zekâtı verirler, Allah' ve Rasulü'ne itâât ederler. İşte onlara Allah rahmet edecektir. Muhakkak ki Allah üstündür, hâkimdir." *(Tevbe, 71)*

Yüce Allah(cc), rahmet edeceği kimselerin velâyet hukukunu oluşturmuş, cemaat olmuş kimseler olduklarını ve bunlara rahmet edeceğini bildirmiştir. Nitekim Rasulullah Hz. Muhammed(as) da ***"Allah'ın rahmetinin cemaat üzerinde olduğunu"*** ifade ederek bu gerçeği ümmetine haber vermiştir.

Birey ya da grup olarak yaşayan ve vahyi ölçüler içerisinde diğer müslümanlarla cemaatleşmeyen kimseler, yüce Allah'ın hitabına mazhar olamadıkları için dünya hayatında Rab'lerinin rahmetinden mahrum olacakları gibi ahirette de cehennem azabına müstahak olacaklardır.

3- Yüce Allah'ın cemaatleşmeyi, tefrikadan kaçınıp birlik olmayı emreden hükümlerine rağmen, bu hükümlere uymayıp birey ya da grup olarak kalmayı sürdüren kimseler, küfre, şirke düştüklerinden dolayı hem dünya hayatında kendilerine zulmetmişler hem de kıyamet günü cehennem azabıyla cezalandırılacaklardır.

"Kendi aralarında ihtilafa düştüler, artık büyük bir günü görmekten dolayı vay o kâfirlerin haline."

(Meryem, 37)

"Aralarından çıkan hizipler birbirleriyle ihtilafa düştüler. Acı bir günün azabından dolayı vay o zâlimlerin haline." *(Zuhruf, 65)*

Bütün bu ilahi uyarılara rağmen, vahyi esaslar doğrultusunda tefrikadan kaçınıp vahdeti oluşturmayanlar, kendilerine zulmettikleri gibi, dinlerine ve milletlerine de zarar vermişlerdir. Bu ise, yüce Allah(cc) indinde büyük bir suçtur.

Tefrikanın Toplumsal ve İnançsal Zararları

Tefrikanın yalnızca bireysel değil, toplumsal ve akidevî zararları da çok büyüktür. Bu nedenle yüze Allah(cc), kullarını sürekli bir şekilde tefrikaya düşmekten sakındırmakta, onların, Tevhidi esaslara sarılarak vahdeti oluşturmalarını istemektedir.

Bir toplumun sömürülüp ezilmesine, horlanıp hakarete uğramasına neden olan en büyük

felaket, o toplumun bölünmesi, parçalanıp gruplara ayrılmasıdır. Bugün İslâm ümmetinin içerisinde bulunduğu durumun içler acısı bir hal arzetmesinin temel nedeni, İslâm ümmetini oluşturan bireylerin, vahdetten uzak olmaları, parçalanıp bölünmeleridir.

Emperyalizmin en öncelikli amacı toplumları bölüp parçalamaktır; bunun için kenetlenmiş toplumların arasına sürekli fesat ve fitne tohumlarını eker, böylece onları daha rahat bir şekilde sömürür, kanlarını döker.

Bugün İslam ümmetinin içerisinde bulunduğu vahim durumun nedeni ümmetin, gerek cahil kimselerin ihtirasları yüzünden fırkalara ayrılmaları, gerekse emperyalizmin ve İslam düşmanlarının ümmet içerisine soktukları fitne ve fesadın sonucunda bölünüp kamplara ayrılmasıdır.

Batı emperyalizmi, kendi içerisinde ittifaklar kurarak birleşirken, İslam topraklarında yaşayan İslam ümmetini birbirine düşürerek onları parçalamaktadır. Böylece İslam ümmeti üzerinde daha rahat bir şekilde hüküm sürmekte, onları daha rahat bir şekilde sömürmektedir.

Yüce Allah(cc), İslam ümmetinin parçalanmasını kınamakta, Vahdet'in esas olduğunu bildirmektedir. Çünkü Vahdet, Tevhid'dir, tefrika ise şirktir ve yüce Allah(cc) kullarını şirke bulaşmaktan sakındırmaktadır... Hangi gâye ile olursa olsun, Vahdet'i bırakıp tefrikaya düşmek, Tevhidi bırakıp şirke düşmektir. Şirke düşenlerinse müslüman olmaları mümkün değildir.

Yüce Allah(cc), İslâm ümmetinin parçalanmasını kınamakta, Vahdet'in esas olduğunu bildirmektedir. Çünkü Vahdet, Tevhid'dir, tefrika ise şirktir ve yüce Allah(cc) kullarını şirke bulaşmaktan sakındırmaktadır. *"Sen yüzünü, Allâh'ı birleyici olarak doğruca dine çevir: Allâh'ın yaratma yasasına (uygun olan dine dön) ki, insanları ona göre yaratmıştır. Allâh'ın yaratması değiştirilemez. İşte doğru din odur. Fakat insanların çoğu bilmezler. Yalnız O'na yönelin ve O'ndan korkun; namazı kılın ve (Allah'a) ortak koşanlardan olmayın. ki (onlar) dinlerini parçaladılar ve*

bölük bölük oldular. Her parti kendi yanındakiyle sevin(ip övün)mektedir." *(Rum, 30-31)*

Hangi gâye ile olursa olsun, Vahdet'i bırakıp tefrikaya düşmek, Tevhidi bırakıp şirke düşmektir. Şirke düşenlerin ise müslüman olmaları mümkün değildir.

Tefrika, ***"anlaşmazlığa düştükleri konularda insanlar arasında hükmetmek üzere, içinde gerçekleri taşıyan Kitabı"*** (2/213) bırakmak, ondan uzaklaşmaktır. Bu nedenle, tefrika sapıklık ve küfürdür.

Zulmün Kaynağı Tefrika

İslâm ümmetinin parçalanmasına ve emperyalizm karşısında aciz kalmasına ve küçük düşmesine sebep olan tefrikaya neden olanlar, İslam dinine ve müslümanlara en büyük kötülüğü yapmaktadırlar.

Tefrikanın İslâm dinine verdiği diğer bir zarar da, İslam'ın gayri müslimler tarafından net olarak anlaşılmasının önünde en büyük engeli teşkil etmesidir. Gayri müslimler, İslâm'ın gerçek yapısını, Kur'ân'dan ve Peygamberin örnek yaşayışından çok, müslüman olduklarını düşündükleri kimselerin söz ve yaşayışlarına bakarak değerlendirirler.

Tefrika içerisinde bulunan, söz ve davranışları birbirlerinden farklı ve birbirlerine düşman olan kimselerin, İslâm'ın gerçek yapısını ortaya koymaları ve İslâm'ı temsil etmeleri mümkün değildir. Böyle olunca da, gayri müslimlerin, İslâm'ın gerçek yapısı hakkında sağlam bir bilgiye ulaşmaları mümkün olmamaktadır. İşte bu nedenle, tefrikaya düşen kimseler, bireysel bazda kendilerine zarar verdikleri, kendileri helak oldukları, dünya ve ahirete zelil olup azaba uğradıkları gibi, dinlerine de en büyük zararı vermekte, dinlerine zulmetmektedirler.

"Müşrikler, nefislerinin küfrünü göre göre Allâh'ın mescitlerini şenlendiremezler. Onların yaptıkları işler, boşa çıkmıştır ve onlar, ateşte sürekli kalacaklardır. Allâh'ın mescitlerini, ancak Allah'a ve âhiret gününe inanan, namazı kılan, zekâtı veren ve Allah'tan başka kimseden korkmayanlar şenlendirirler. Onların, doğru yolu bulanlardan olacakları umulur." *(Tevbe, 17-18)*

Ayet-i Kerîme'de de belirtildiği üzere, tefrikaya düşmüş ve şirke bulaşmış kimselerin İslam adına bir şey yapmaları ve İslâm'ı temsil etmeleri mümkün değildir. İslâm'ın gerçek temsilcileri, vahyi esasları ilke edinen, düşünce, söz ve davranışlarını, bu ilkeyi ahlak edinen Peygamber(as)'ın örnekliği doğrultusunda düzenleyen kimselerdir.

Müslümanlar, Kur'ân'ın belirlediği ölçü içerisinde Peygamberi örneklik doğrultusunda yaşamlarını düzenleyen, vahyi esasları her şeyin üzerinde tutan, kişi, grup ve değişik düşüncelerin etkisinde kalmayan, müslümanların vahdetini esas alan, müslüman isminin yanında başka sıfat ve isimleri kullanmayan kimselerdir.

Yüce Allah(cc), Tevhidi ilkelere iman eden, bu ilkeleri yaşam tarzı olarak alan kimselere müslümanlar adını vermiştir.

"Allah'a davet eden, salih amel işleyen ve "ben müslümanlardanım" diyenden daha güzel sözlü kim olabilir?"

(Fussilet, 33)

"Allâh uğrunda, O'na yaraşır biçimde cihâd edin. O, sizi seçti ve dinde size bir güçlük yüklemedi; babanız İbrâhim'in dini(ne uyun). O (Allâh) bu (Kur'â)ndan önce(ki Kitaplarda) da, bu(Kur'â)nda da size "Müslümanlar" adını verdi ki, Elçi size şâhid olsun, siz de insanlara şahit olasınız. Haydi namazı kılın, zekâtı verin ve Allah'a sarılın; sâhibiniz O'dur. (O), ne güzel sâhip ve ne güzel yardımcıdır!"

(Hac, 78)

Yüce Allah'ın iman eden kimselere uygun gördüğü müslümanlar isminin yanına mensup oldukları grup, parti, dernek, vakıf, tarikat ya da cemaat ismini ekleyenler, Rab'lerinin kendilerine verdiği müslümanlar ismini yeterli görmemiş, kabul etmemiş sayılacaklarından İslam dairesinden çıkarlar.

Sonuç olarak, parti, dernek, vakıf, tarikat, cemaat ya da mezhep taassubu terk edilip tevbe etmedikçe ve vahyi esasların belirlediği ölçü içerisinde iman edip bu esaslar doğrultusunda müslümanlarla beraber Vahdet'i oluşturmadıkça gerçek müslüman olunmaz. Gerçek müslüman olunmayınca da yüce Allah'ın rızası ve bunun mükafatı olan cennet kazanılmaz.

Kur'âni Davetin Gür Sesi
Tevhidî Mesajın Yılmaz Savunucusu
Vahyin Aydınlığını
Günümüze Taşıyan Bir Meşâle
www.mucahede.com

Lâik Terörün Kirli Çamaşırları

Anadolu'yu işgal ettiği günden bugüne kadar Anadolu halkına acı ve ıstırap vermekten başka bir şey yapmayan, tarihi, kan ve göz yaşıyla yoğrulan Laik dikta rejimi, bugüne kadar yaptığı tüm yolsuzluk, soygun ve hırsızlığı değişik kılıklar altına girerek gizliyor, açık vermemeye çalışıyordu. Halk dikta rejiminin yaptığı bütün pislikleri biliyor, ancak zorba sisteme karşı örgütlü olamadığı için, bu pisliklere karşı, içinden diş bilediği halde, suskun kalıyordu.

Laik dikta tarafından, rejimi koruma adına her on yılda bir yapılan kanlı ihtilaller ya da verilen ve siyasilerin şahsında halkı sindirmeye yönelik muhtıralar, asıl itibariyle rejimin koruyuculuğuna soyunanların, rejimin arkasına sığınarak yaptıkları hırsızlık, yolsuzluk, soygun ve çapulculuğun üzerinin örtülme gayretlerinden başka bir şey değildir.

"Devlet+mafya+çete" adlı şeytan üçgeninde laik terörü estiren laik diktatörlük, kimi zaman mafya ve çete ikilisinin yetersiz kaldığı durumlarda ***"Rejim tehlikede"*** diyerek resmi silahlı gücünü kullanarak kanlı ihtilaller yaparak ya da muhtıralar vererek kirli çamaşırlarını gizlemeye çalışırken kimi zaman da mafya ve çeteyi devreye sokmuştur.

Yıllarca mafya ve çete elebaşlarını yetiştirip besleyen ancak bunu gizleyen laik diktatörlük, susurluk olayı ile bütün pislikleri ortaya dökülmüş, bu pislik, Susurluk'tan başlayarak tüm Anadolu'yu kirletmiştir. Laik dikta rejiminin maşalığını yapan siyasi iradesizlikler, Susurluktaki pisliğin, ***"devlet sırrıdır"*** diyerek, üstünü örtmeye çalışmışlar, hâlâ da örtmeye çalışmaktadırlar. Ancak pislik o kadar çok ve büyüktür ki, örtünün altına sığmamakta, üzeri baskı ve zorbalıkla örtülmeye çalışıldıkça pisliğin diğer tarafları sürekli olarak dışarıya taşmaktadır.

Yolsuzluk ve soygun ile kirletilmeyen neredeyse tek kurumu kalmayan dikta rejiminin, her geçen gün bir başka kurumunda yolsuzluk ve soygunlar ortaya çıkmaktadır. Cumhurbaşkanlığından başbakanlığına, bakanlıklarından genel müdürlüklerine ka-

dar her kurumu soygun ve yolsuzluğa karışmış olan laik rejimin, dünyada bir başka benzeri görülmemektedir.

Laik diktatörlüğün bugüne kadar yaptığı yolsuzluk ve soygundan basında yayınlanan haberlerden birkaç örnek vereceğiz ve bu sistemin içerisinde bulunduğu pislikleri gözler önüne sereceğiz.

Laik sistem, bizzat kendisi her türlü pisliği üretiyor, soyguncuları, çeteleri, mafyayı kendisi yetiştiriyor.

Çeteler ve Devlet...

"Sauna çetesi, Küre operasyonu, Bursa Jandarma Komutanlığı'nda yaşanan rezalet, Çankaya Saldırısı ile Vatansever Kuvvetler Güç Birliği, en nihayet Atabeyler grubu... Çorap söküğü gibi arka arkaya ortaya çıkan her örgütün içinde bir miktar muvazzaf, bir miktar emekli asker, bir miktar Özel Kuvvetler elamanı, gizli devlet belgeleri ve bir kısmı ordu malı patlayıcılarla karşılaşıyorsunuz..." (05.06.2005 Aksiyon)

"Devlet bağlantılı çeteler bitmiyor. Emniyet, MİT, bürokrasi ve sanat dünyasından isimlerin karıştığı 'küre operasyonu' devlet içindeki karmaşık ilişkiler ağını bir kez daha ortaya çıkardı. Çetenin Adalet Bakanı Çiçek ve Devlet Bakanı Babacan hakkında istihbarat topladığı ortaya çıktı." (23.02.2006 NTV)

"Susurluk olayında ortaya çıkan üçlü ilişki, yani devlet, polis ve mafya ilişkisi olarak ... Ve yine Susurluk olayının bu boyutu göstermiştir ki...

Bugün ülkemiz gündemini belirleyen en önemli olayı, Susurluk'ta meydana gelen bir kazanın ortaya çıkarmış olduğu yasadışı ilişkiler olmaktadır. Bucak aşiretinin reisi olarak lanse edilen ve aynı zamanda DYP milletvekili olan Sedat Bucak ile İstanbul Emniyet Müdür Yardımcılarından Hüseyin Kocadağ ve 1980 öncesi Ülkü Ocakları Başkan Yardımcısı Abdullah Çatlı'nın birlikteliği, Susurluk kazasıyla kamuoyunun önüne çıkmıştır." (Kasım-Aralık 1996, Kurtuluş Cephesi)

"Teke Tek'te konuşan DYP lideri Ağar, "Metrekareye 3 çete düşüyor. Çeteler yolun sonuna gelen hükümete can simidi oldu" (Sabah, 03.06.2006)

"Devlet içinde kurulan infaz mangaları, gasp, hırsızlık ve çıkar elde etmek için oluşturulan menfaat organizasyonlarıyla çetelere teslim olan bir bürokrasi... Türkiye'yi bir ahtapot gibi sarıp sarmalayan çetelerin kimi darbe tezgahlıyor, kimi 'terörle mücadele' adı altında bombalama yapıyor. Çeteler sınır kapılarından başlayıp Ankara'ya kadar uzanıyor. Son bir yılda, aralarında alay komutanı dahil, birçok asker, istihbaratçı ve

itirafçının bulunduğu 14 çete ortaya çıkarıldı. Ülke çetelere teslim!

Şemdinli'den Ankara'ya, Silopi'den Bursa'ya, Kapıkule'den Habur'a Türkiye'nin dört bir yanında meydana gelen olayların altından asker ve polis yetkilileri çıkmaya devam ediyor." (www.gundemimiz.com)

"Türk jandarması ve beldenin çeteleri işbirliği yaparak Kürtleri kovuyor. İzmir'in Kemalpaşa ilçesi Bağyurdu beldesindeki Kürtler jandarmanın zoru ile kovuluyor. Daha önce de Bağyurdunda belediye hoparlörlerinden 'Kürtleri öldürün' çağrısı yapılmıştı." (K.K. Haber, 21.05.2006)

"Atabeyler'de iki polise dava"

ATABEYLER operasyonu davasında aralarında Yüzbaşı Murat Eren, Üsteğmen Yakup Yayla, Üstçavuş Erkut Taş ile Emniyet Müdürleri Raşit Çavdar ve Cemal Hasan Özdeş'in de aralarında bulunduğu dokuz sanık için 12 yıla kadar hapis cezası istendi. İddianamede sanıkların, Başbakanlık Başdanışmanı Cüneyd Zapsu'nun bir dönem sahibi olduğu BİM mağazalarını bombalamak için eylem planı yaptıkları belirtildi. Sanıkların "Cebir ve şiddet kullanarak Türkiye Cumhuriyeti Hükûmeti'ni ortadan kaldırmaya veya görevlerini yapmasını kısmen veya tamamen engellemeye teşebbüs" suçunu işlemek için aralarında anlaştıkları belirtildi. (Hürriyet, 13.07.2006)

Laik Diktanın Silahlı Güçlerinin Kirli Çamaşırlarından Birkaç Örnek

"Van Cumhuriyet Savcısı Ferhat Sarıkaya, 100. Yıl Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yücel Aşkın hakkında hazırladığı çete iddianamesinin ardından, Şemdinli iddianamesiyle de tartışma yarattı.

Sarıkaya'nın, "adil yargılamayı etkilemeye" çalıştığını öne sürdüğü Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ı "örgüt kurmak", "sahte belge düzenlemek" ve "görevi kötüye kullanmak"la da suçladığı ortaya çıktı.

Sarıkaya, söz konusu eylemleri 1997-2000 yılları arasında gerçekleştirdiği iddia edilen Büyükanıt'la o dönemde emrinde çalışan görevliler hakkında işlem yapılması için dosyayı Genelkurmay Başsavcılığı'na göndermek üzere ayırdı.

Savcı Sarıkaya'nın, bombalı saldırıyı gerçekleştirdiği iddia edilen astsubaylardan Ali Kaya için "Tanırım, iyi çocuktur" diyen Orgeneral Büyükanıt'ın, "adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs" suçunu işlediğini öne sürüp dosyayı Genelkurmay Askeri Savcılığı'na göndermesi dünkü Milliyet'in manşetinden duyurulmuştu." (www.milliyet.com.tr, 06.03.2006)

"Eski Deniz Kuvvetleri Komutanı emekli Oramiral İlhami Erdil, eşi ve kızının yargılanmasına baş-

landı. Erdil'in, "görevi ihmal ve haksız mal edinmek" iddiasıyla 18 yıla kadar hapsi isteniyor." (Zaman, 07.12.2004)

"Genelkurmay Başkanlığı'nda son dönemde yolsuzlukla mücadele kapsamında Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök'ün izniyle açılan davalara bir yenisi daha eklendi. Genelkurmay Askeri Başsavcılığı, 3. Kolordu Komutanı Korgeneral Ethem Erdağı hakkında 8. Kolordu Komutanlığı sırasında inşaat ihalesinde usulsüzlük yaptığı iddiasıyla 3 yıla kadar hapis istemiyle dava açtı." (Milliyet, 01. 02.2006)

"Türk Silahlı Kuvvetleri'nin (TSK), Ankara'nın Gölbaşı ilçesindeki Özel Kuvvetler Komutanlığı binası inşaatında 118 milyon YTL'lik usulsüzlük yaptıkları iddia edilen ve albayların da aralarında olduğu 38 sanığın yargılanmasına tartışmalarla başlandı." (Radikal, 06.01.2005)

"Emekli Albay Hüseyin Tekel "Keşif artışlarında Genelkurmay Başkanı ve İkinci Başkanı'nın emirleri olduğundan yapacak bir şey yoktu. Bir yanda yasalar, bir yanda emirler... Keşke bu emirleri veren komutanlar imzalarına sahip çıkıp arkamızda durabilselerdi." dedi.

Özel Kuvvetler Komutanlığı inşaatındaki yolsuzluk davasında, Emekli Albay Hüseyin Tekel, keşif artışlarının onaylanmasında dönemin Genelkurmay Başkanı ve İkinci Başkanı'nın emir ve direktifleri karşısında yapacak bir şeyleri olmadığını söyledi." (Zaman, 15. 03.2005)

"Geçtiğimiz yıl Elazığ Asker Hastanesi'nde yolsuzluk yapıldığı ve adı geçtiği iddia edilen kişiler arasında başhekim ve binbaşı ile beraber, 4 medikal malzemesi satan işyeri, 1 eczacı ve 3 görevli memurun adı geçtiği öğrenildi." (Zaman, 15.02.2006)

"Eski sevgililerinin çıplak fotoğraflarını porno içerikli internet sitelerinde yayınlayan emekli Albay cezaevine kondu Ankara'da bir süre birlikte olduğu sevgilisi emekli Albay Dr. Haluk Gerçel'in çıplak fotoğraflarını internet sitelerinde yayınlayarak kendisine şantaj yaptığını ileri süren M.Y., polise başvurdu." (Vatan, 02.02.2006)

"Atabeyler çetesi üyesi oldukları gerekçesiyle düzenlenen operasyonda gözaltına alınan 4'ü asker 11 kişiden 3'ü asker 4 kişi, "Ülke birliğini bozmaya yönelik örgüt kurma ve patlayıcı madde bulundurma" suçlarından tutuklandı. Tutuklanan askerlerin yüzbaşı Murat Eren, astsubaylar Erkut Taş ve Yasin Yaman olduğu öğrenildi." (Turkish Weekly, 07.06.2006)

"Mafya, Jandarma Derneği'ne üyeymiş, Konya ve çevresinde faaliyet gösteren suç örgütlerine yönelik operasyonda yakalanan çete mensupları ile ilgili çarpıcı bilgilere ulaşıldı. Çete mensuplarının, Konya Jandar-

ma Asayiş Vakfını Destekleme Derneği'ne üye oldukları ortaya çıktı.

Konya Emniyet Müdürlüğü'nce gerçekleşen 'Altın Vuruş' operasyonunda suç örgütlerinin, bazı dernekleri dokunulmazlık zırhına bürünmek için kullandıkları belirtiliyor. Çete üyelerini derneğe emekli Albay İsmet Yıldırım'ın üye yaptığı ifade edilirken, aranan gazeteci Hüseyin O.'nun yönetim kurulunda olduğu kaydedildi. Derneğin kurucuları arasında Bursa Garnizon ve Bölge Komutanlığı'ndan emekli Tahsin Baltacıoğlu da bulunuyor." (Zaman, 06.01.2006)

"Sansürsüz.com sitesi yazarı Rahmi Yıldırım'ın 23 Ocak 2005 tarihli "İş Bilenin Kılıç Kuşananın" başlıklı yazısı nedeniyle "Türk Silahlı Kuvvetleri'ni ve komuta kademesini tahkir ve tezyif" iddiasıyla soruşturma açıldı. Yazı, adları yolsuzluk iddialarına karışan asker-sivil kamu görevlileriyle ilgiliydi." (Halkın Gazetesi Birgün, 05. 05.2005)

Yukarıdaki örnekleri çoğaltmak mümkün, ancak bu, ciltler dolusu yer tutacak kadar çok olduğu için bu sayfalarda bunlara yer vermemiz mümkün değildir. Baskı ve zorbalıkla, halk üzerinde terör estirerek kendisini güvenilir(!) kurum ilan eden silahlı zorbaların, her on yılda bir yaptıkları kanlı ihtilallerle ve verdikleri muhtıralarla amaçları bu soygun düzeninde hırsızlıklarını ve soygunlarını sürdürmek ve bunun ortaya çıkmamasını sağlamaktır. Ancak yaptıkları ve her geçen gün bir yenisi eklenen pislikler o kadar çok ki, artık örtünün altına sığmamakta, görüntüsü ve kokusu dışarı taşmaktadır.

Dikta rejiminin silahlı güçleri, yaptıkları hırsızlık ve soygunu dile getiren insanları baskı, tehdit ve şantajla susturmaya kalkışmakta, internet ortamında yayınlanan yazılara da sansür koymakta, hakim ve savcılara baskı yapmaktadır. İşte bunun en son örneği, Van Cumhuriyet Savcısı Ferhat Sarıkaya'nın, iddianamesinde Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt için *"örgüt kurmak"*, *"sahte belge düzenlemek"* ve *"görevi kötüye kullanmak"* ifadelerini kullanması ve bunun üzerine laik sistemi ayakta tutan unsurlar olan basının, hükümetin, sermaye sahiplerinin ve silahlı kuvvetlerin saldırısına uğraması ve görevinden el çektirilmesidir.

Laik Rejimim Başbakanlık ve Bakanlıklarındaki Pisliklerden Birkaçı

Laik dikta rejiminin şamar oğlanı haline gelmiş olan kendi ifadesi ile altı kere kovulup yedi kere, soygunlarını devam ettirmek ve devletin mallarını sülalesine peşkeş çekmek için gelen Sü-

leyman Demirel'in yaptığı ve yaptırdığı hırsızlık ve yolsuzluklar yazılsa ciltler dolusu kitaplar tutacaktır. Bu nedenle hırsızlığı meslek haline getirmiş bu kişinin yaptıkları, Anadolu halkının vicdanlarında ve tarih sayfalarında iğrenç bir leke olarak kalacaktır.

"Kimseden çekmedi ailesinden çektiği kadar. Demirel'in Türkiye'ye maliyeti 2.6 katrilyon lira. Hesaplanamayan kırıntılar ve manevi maliyet hariç!"

"Hayali ihracat, dolandırıcılık, kredi yağması, ihale yolsuzluğu... Demirel'in aile fotoğrafında olup bitenler milyar dolarla ifade edilirken, ekonomik krizin de nedenleri arasında" (Tempo, Sayı 703)

"Son krize neden olan diyaloglara bakıldığında asıl kavganın Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer ile Devlet Bakanı Hüsamettin Özkan arasında olduğu anlaşılıyor. Bunun nedeni ise yine kamu bankaları. Cumhurbaşkanı Sezer'in, Etibank'ın içinin boşaltılmasından sonra yaşanan gelişmelerden ve Halkbank'ın usulsüz kredi işlemlerine bulaşmasına rağmen Genel Müdür'ün halen görevde tutulmasından Hüsamettin Özkan'ı sorumlu tuttuğu bildiriliyor. Halkbank'ın denetiminde ve soruşturmasında görev alan bazı müfettişlerin savcılıklara çağrıldığına dikkat çeken yetkililer, "Denetmenlerin ve teftiş elemanlarının bazılarının savcılara çağrılması ve uyarılmalarının söz konusu olduğu söyleniyor. Bütün bunlar cumhurbaşkanlığı çevrelerince tepkiyle karşı-

Demirel'in Maliyeti

Aile Ferdi	Yakınlığı	Yapılan İş	Tarih	O Günkü Değeri	Bugünkü Değeri (TL)
Hacı Ali	Kardeş	TCDD arsasının alımı	1996	----	10 trilyon
Şevket	Kardeş	Usulsüz kredi	1970	17 milyon TL	3,4 trilyon
Yahya Murat	Yeğen	Hayali ihracat, usulsüz mevduat ve kredi	1974'ten beri	50 milyon dolar	50 trilyon
Yahya Murat	Yeğen	Egebank'ın içinin boşaltılması	2001	1,2 milyar dolar	1,2 katrilyon
Cavit Çağlar	Manevi Oğul	İnterbank'ın içinin boşaltılması	2001	1,3 katrilyon	1,3 katrilyon
2 KATRİLYON 563,5 TRİLYON					

lanıyor" diye ekliyorlar." (Ekonomist, 25.02.2001)

"TBMM Genel Kurulu, eski Başbakan Mesut Yılmaz ve eski Devlet Bakanı Güneş Taner'in, Türkbank ihalesine fesat karıştırdıkları iddiasıyla Yüce Divan'da yargılanmalarına karar vermesiyle Mesut Yılmaz, Yüce Divan'a giden ilk eski başbakan oldu. Böylece Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana Yüce Divan'a bir Başbakan ve 17 bakan sevk edildi." (Radikal, 13.07.2004)

"Yüce Divan, eski başbakan Mesut Yılmaz ve eski Devlet Bakanı Güneş Taner hakkında ''Türkbank ihalesine fesat karıştırdıkları'' iddiasıyla açılan davadaki suçu ''görevi kötüye kullanma'' olarak kabul etti ve Şartla Salıverilme Yasası uyarınca kamu davasının kesin hükme bağlanmasını erteledi." (Dünya Gazetesi, 23.06.2006)

"Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, Mesut Yılmaz, Yaşar Topçu ve Güneş Taner'in Yüce Divan'daki duruşmalarında, "kendilerine isnat edilen suçu işlediklerinin anlaşıldığını..." (Vatan, 06.03.2006)

"Yolsuzlukları Araştırma Komisyonu Başkanı Azmi Ateş, bütün bakanlıklara, kamu kurum ve kuruluşlarına mektup göndererek son 5 yıl içinde yapılan yolsuzlukların bildirilmesini istedi." (Hürriyet, 09.06.2003)

"Ankara DGM Savcısı Ömer Suha Aldan , yargıdaki yolsuzluk iddialarına yönelik Neşter-2 soruşturmasını tamamlayarak 19 sanık hakkında dava açtı. Sanıklardan Cenk Güryel 'in isim verilmeden Yargıtay üyesi Ergül Güryel 'in oğlu olduğu belirtilerek ''suçlardan elde edilen gelirin büyük bölümünün evdeki kasada saklandığı; ancak evin, Yargıtay üyesinin (Ergül Güryel'in) olması'' nedeniyle aranamadığına dikkat çekildi. Güryel'in bazı yargıçlarla görüşürken babasının Yargıtay üyeliği için kendisini uygun gördüğünü ve bu yolla yargıcı etkilemeye çalıştığı belirtildi. Sanık Galip Altuntaş'ın da Necmettin Erbakan'dan kayıp trilyon davasında lehe karar çıkarma vaadiyle 20 bin mark ve 100 milyar lira aldığı ortaya çıktı." (Cumhuriyet, 17.06.2004)

"Üst düzey bürokrat ekibe çete fezlekesi. İki müsteşar yardımcısı ile genel müdür 'kaçak yakıt çetesi'nin sanıkları GEBZE Cumhuriyet Başsavcılığı, 7.5 trilyonluk "gasoil" kaçakçılığı soruşturmasında Ulaştırma ve Gümrük müsteşar yardımcılarıyla Gümrükler Genel Müdürü hakkında fezleke düzenledi. YASADIŞI ORGANİZASYON FEZLEKEDE, bürokratlarla aralarında emekli Korgeneral Altay Tokat'ın da bulunduğu 30 sanığın ilişkisi için, "yasadışı ticari organizasyon" terimi kullanılı-

yor." (Cumhuriyet, 17.06.2004)

"SSK.'da katrilyonluk yolsuzluk: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Yaşar Okuyan, SSK'nın 2000 yılı bütçesinin 5.2 katrilyon lira olduğunu belirterek, "SSK'da 1 katrilyon lira suiistimal, yolsuzluk ve israf var" dedi. (Haber Anadolu, 19.02.2001)

"SSK'daki yolsuzluk soruşturmasında 116 kişi hakkında yakalama emri…" (Zaman, 15.06.2006)

"Yeni yılın ilk günlerinde Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Cumhur Ersümer, bakanlıktaki yedi bürokratı görevden aldı." (Hürriyet)

"Bursa Devlet Tiyatrosu'ndaki sahte fatura yolsuzluğu iddiaları üzerine Bursa Cumhuriyet Başsavcılığı'nın talimatıyla başlatılan 1. Perde, en kısa operasyonlardan biri oldu. 5 günde tamamlanan operasyonda gözaltına alınan Devlet Tiyatroları Genel Müdürü Rahmi Dilligil hâlâ cezaevinde." (Hürriyet)

"ABD'den getirildikten sonra Uşak Arkeoloji Müzesi'nde sergilenirken, 'sahtesiyle değiştirildiği' ortaya çıkan 'Kanatlı Denizatı Broşu' için dün dört ilde operasyon yapıldı. Müze müdürü dahil sekiz kişi gözaltına alındı." (Radikal, 30.05.2006)

"Kahramanmaraş'ta müze soygunu Uşak Arkeoloji Müzesi'nde sergilenen Karun Hazinesi'nin en değerli parçalarından Kanatlı Denizatı Broşu'nun sahtesiyle değiştirilerek çalındığının ortaya çıkmasının ardından Kahramanmaraş Müzesi'nde sayım yapan Kültür ve Turizm Bakanlığı müfettişleri, 545 adet sikkenin sahteleriyle değiştirilerek çalındığını ortaya çıkardı." (www.maksimum.com, 07.06.2006)

Laik Terörün Üniversitelerindeki Yolsuzluklar

"Bilimsel başarı listelerinde üniversitelerimizin adı yok.

Çin'de bulunan Sanghai Jiao Tong Üniversitesi Yükseköğretim Enstitüsü tarafından yapılan araştırmada, dünyanın tüm üniversiteleri incelendi. Zirvedeki ilk 500 üniversiteyi belirleyen araştırmada Şili, Güney Afrika, Yeni Zelanda, Meksika, Singapur, Güney Kore gibi ülkeler yer alırken dünya klasmanında Türkiye'den hiçbir üniversite giremedi." (Üniversite ve Toplum, 12.2004)

"Cumhurbaşkanı Sezer, 5 Üniversitedeki Seçimde İkinci Sırada Yer Alan Adayları Rektörlüğe Atadı. Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, aralarında Gazi Üniversitesi'nin de bulunduğu 5 üniversitenin rektörlüklerine, üniversitelerde yapılan seçimlerde ikinci olan adayları atadı. Sezer, 22 üniversite arasından 17'sinde, üniversitelerde yapılan seçimlerde en çok oy alan adayları rektörlüğe atarken, Gazi, Cumhuriyet, Erciyes, Fırat

ve Trakya üniversiteleri rektörlüklerine, seçimde ikinci olan adayları seçti." (Üniversite ve Toplum, 11 Eylül 2004, C.4, S.3)

"Sayıştay'ın çoğunluğu ihaleye fesat karıştırmak ve evrakta sahtecilik olmak üzere 49 ayrı yolsuzluk tespit ettiği İnönü Üniversitesi'nde yeni bir usulsüzlük ortaya çıktı." (Üniaktivite, 29.11.2005)

"Yüzüncü Yıl Üniversitesi'nde Rektör Yücel Aşkın'ın yolsuzluk yaptığı gerekçesiyle tutuklanmasının ardından, Malatya İnönü Üniversitesi'nde de yaklaşık 17 milyon dolarlık ihale skandalı belgelendi. Zaman muhabirinin elde ettiği bilgilere göre; Hazine desteği ile 17 milyon dolarlık tıbbi cihaz almaya karar veren İnönü Üniversitesi, ihaleyi 8.1.1999'da 16 milyon 898 bin dolar karşılığında Hollanda uyruklu Simed International BV firmasına verdi." (Üniaktivite, 29. 11.2005)

"Üniversitede 2 milyon YTL'lik hormonlu yolsuzluk Konya Selçuk Üniversitesi'ne bağlı Meram Tıp Fakültesi'nde, bir profesörün şikayeti üzerine, tıbbi gereç skandalı ortaya çıktı." (Akşam, 15.03.2006)

"Üniversitede yolsuzluk zinciri Niğde Üniversitesi'ndeki yolsuzluk iddialarına her gün yenileri ekleniyor. Niğde Üniversitesi Rektörü Ramazan Taşdurmaz'ın, üniversite için toplanan paraları kişisel harcamaları için kullandığı belirtiliyor." (Evrensel, 25.09.1999)

"Üniversitede noter tasdikli kadrolaşma Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nden sonra Süleyman Demirel Üniversitesi (SDÜ) de noter tasdikli kadrolaşma iddiasıyla çalkalanıyor. Türkiye'de üniversiteler bir süredir kadrolaşma ve yolsuzluk iddialarıyla gündemde." (Zaman, 28.03.2006)

"Kemal Gürüz ve Kemal Alemdaroğlu. Birisi YÖK Başkanı, diğeri Türkiye'nin en köklü üniversitelerinden İstanbul Üniversitesi'nin rektörü. Son zamanların en tartışmalı isimleri. 4 yıllık YÖK Başkanlığı süresi içinde devamlı tartışılan isim olan Kemal Gürüz bugünlerde yeniden gündemde. ÖSS'de yaşanan tercih karmaşası sırasında takındığı despot tavrı ile gündemin birinci maddesine oturan Gürüz, şimdide İstanbul Üniversitesi Rektörü Kemal Alemdaroğlu'nun yolsuzluk dosyalarını 8 aydır sümen altı etmesiyle kamuoyunun karşısında." (www.biyografi. com)

"Son zamanlarda operasyonlara uğrayan ve mahkemelik olan üniversiteler hakkındaki yolsuzluk suçlamalarının ardı arkası kesilmiyor." (www.eksiksiz.com)

"Yolsuzluk soruşturması YÖK engeline takıldı" (Yeni Şafak, 05. 02.2006)

"İstanbul Üniversitesi eski Rektörü Kemal Alemdaroğlu hakkında yolsuzluk iddiaları nedeniyle yargılama istenmişti. YÖK Yargılamaya izin vermemişti. Danıştay da vermedi." (Eğitim Gazetesi, 06.07. 2006)

"Marmara Üniversitesi'ndeki yolsuzluk iddialarına Meclis el koydu. TBMM Yolsuzlukları Araştırma Komisyonu'nun Başkanı Azmi Ateş, kurumlarını göreve çağırdı..." (www.aloihbar.com, 04. 06.2005)

"Ankara Üniversitesi İbn-i Sina Hastanesi Kardiyoloji Bölümü Başkanı Prof. Dr. Derviş Oral, Acil Yardım ve Trafik Hastanesi Kardiyoloji Bölümü Başkanı Doç. Dr. Mehmet Metin ve devlete tıbbi malzeme satan bazı şirket sahiplerinin Ankara'daki geniş çaplı medikal yolsuzluğu soruşturması kapsamında 2003 yılı ocak ayında tutuklanmasının üzerinden altı ay geçmişti. Emniyet Kaçakçılık ve Organize Suçlar Dairesi Başkanı Hanefi Avcı, makamında kendisi ile görüşen bir gazeteciye şöyle demekteydi: "Daha böyle en az yirmi olay var." (Aksiyon, Sayı: 606)

Laik diktatörlüğün koruyuculuğuna soyunanlar, özellikle de rektör ve dekan kılıklı soyguncular ile Kemalist generaller, vurgun, soygun ve hırsızlıklarını örtbas edebilmek için saldırgan bir tutum takınarak müslümanlara ve Anadolu halkına her vesile ile saldırmışlardır.

Üniversiteleri kendi özel çiftlikleri haline getirerek soyup soğana çevirenler, ilim yuvası olması gereken bu yerleri, yaptıkları hırsızlık ve yolsuzluğun karargahı haline getirmişlerdir. Türkiye'nin tüm üniversitelerine çöreklenen rektörlerin, yaptıkları yolsuzluk ve soygun, laik üniversitelerde yapılan soygun, hırsızlık ve yolsuzluğun dışarı taşan kısmıdır. Bu pislik yuvalarında yolsuzluk ve hırsızlığa karışan daha nice dekan ve rektör, pisliğin üzerine örtülen örtünün altında soygunlarını sürdürmektedirler, yakın bir zamanda onlar da dışarıya taşacak, ortaya çıkacaklardır.

Halka dayanmayan, baskı ve zorbalıkla Anadolu'yu işgali altında tutan laik diktatörlük, soyguncu ve zorba vasfını sürdürebilmek için yıllarca silahlı kuvvetleri kullandı, her on yılda bir yaptığı kanlı ihtilallerle ve süngünün ucuna takarak gösterdiği muhtıralarla Anadolu halkını sindirmeye çalıştı durdu. Anadolu halkının uyanması zorba ve dinsiz sisteme başkaldırması sonucunda zorba sistem, bir taraftan baskı ve zorbalığını çeteler yoluyla sürdürmeye çalışırken diğer taraftan soygun ve hırsızlığını başbakanları, bakanları, generalleri ve üniversite rektör ve dekanları yoluyla sürdürmüştür. Ancak Anadolu halkı, bütün bu zorbalık, yol-

suzluk, soygun ve hırsızlığa ***"dur!"*** diyecektir.

Soyguncu ve zorba laik dikta sistemi, kendisini ayakta tutan unsurların, yaptıkları soygun, hırsızlık ve yolsuzluğu ortaya çıkmasın, ürettiği çetelerinin ve mafyalarının yaptıkları cinayetler bilinmesin diye bunları sürekli gizlemiştir.

Dikta rejimi, kendisini ayakta tutan unsurlarının yaptıkları pislikleri, işledikleri cinayetleri halk tarafından bilinmesin diye bunların sivil mahkemelerde yargılanmalarını engellemiş, sivil mahkemelere intikal edenleri de ilgili mahkeme üyelerini tehdit ederek beraat ettirmiştir.

Laik zorbalık, silahlı güçlerinin yaptıkları pislikleri örtbas edebilmek ve bunların halk tarafından anlaşılmamasını sağlamak için bunların, askeri mahkemelerde(!) yargılanacaklarını iddia etmiş, sivil mahkemelerde yargılanmalarını yasaklamıştır.

Sistemin arkasına sığınarak soygun ve hırsızlıklarını sürdüren üniversite dekan ve rektörlerinin de sivil mahkemelerde yargılanmalarını önlemek için, bu hırsız ve soyguncuların yargılanması için de YÖK (Yolsuzluk Öncüleri Kurulun)un izninim alınmasını zorunlu kılmıştır. Hırsız hırsızı ele vermeyeceğine göre bunların yaptıkları hırsızlık, soygun ve yolsuzluk da böylece hasıraltı edilmektedir.

En üst kurumundan en alt birimine kadar her türlü pislik içinde yüzen ve diğer taraftan hayatiyetini sürdürebilmek için durmadan yeni pislikler üreten laik rejim, göstermelik demokrasi oyunları ile yürütmeyi teslim edeceği idarecilerini de ya Demirel, Erdoğan vb. gibi pisliğe bulaşmış kimselerden seçmektedir ya da Erbakan, Özal, M. Yılmaz gibi bunları sonradan pisliğe bulaştırarak kendisine benzettiği kimselerden seçmektedir.

Laik dikta rejiminde, temiz ve dürüst insanlara üst görevler verilmediği gibi, bu insanların, daha sonra temizlenmeleri ve dürüst olmaları halinde de, laik sistemin içerisinde barındırılmaları mümkün değildir. Her şeyden önemlisi, dürüst ve temiz insanlar zaten böyle bir sistemde görev almazlar/alamazlar.

İslam ve insanlık düşmanı Laik dikta rejiminde görev alanlar, ya temelde bozuk, ya da kirlenmeyi kabul edecek karakterde kimselerdir. R. Tayip Erdoğan gibi, önceden bir sürü pisliğe bulaşmış, İstanbul Büyük Şehir Belediyesi'nde bir sürü yolsuzluğa bulaşmış, hakkında onlarca dava açılmış, makam mevki uğruna inandığını iddia ettiği bütün değerlerini atacak yapıda kimselerin,

kendi karakterlerine uygun olan laik dikta rejiminde görev almaları doğaldır. Çünkü bu karakterdeki kimseler için aslolan hevalarını tatmin etmek, makam ve mevki sahibi olmaktır.

Laik diktalığın Anadolu'yu işgal ettiği günden bugüne kadarki sürecine bakıldığında, bu sistemin kirletilmedik bir tek kurumunun, hakkında yolsuzluk davası açılmadık bir tek idarecisinin kalmadığı görülecektir. Basın Arşivlerine Meclis tutanaklarına bakıldığında, bu bozuk sistemin idarecilerinden bir çoğunun sistemin yüce(!) divanında, bir çoğunun da sivil mahkemelerde yargılandığı, azımsanmayacak sayıda kişilerin mahkum edildikleri görülecektir.

Tarihin her döneminde zorba sistemleri ayakta tutan üç güç vardır. Başka bir ifade ile zorbalığın dayandığı üç temel direk vardır. Bunlar, silahlı güçler, sermaye sahipleri ve fikir babalarıdır. Fir'avn'ın şahsında simgeleşen zorbalığın diğer destekçileri sermaye sahibi Karun ile fikir babası Haman'dır. Bu, bugün laik zorbalık için de sözkonusudur.

Tarihin her döneminde zorba sistemleri ayakta tutan üç güç vardır. Başka bir ifade ile zorbalığın dayandığı üç temel direk vardır. Bunlar, silahlı güçler, sermaye sahipleri ve fikir babalarıdır. Fir'avn'ın şahsında simgeleşen zorbalığın diğer destekçileri sermaye sahibi Karun ile fikir babası Haman'dır. Bu, bugün laik zorbalık için de sözkonusudur.

Laik zorbalığı ayakta tutan güçler, silahlı güçler (mafya ve çeteler dahil), sermaye sahipleri ve fikir babası durumundaki üniversite dekan ve rektörleri ile yazar ve gazetecilerdir. Bu güçler, çıkarları gereği, birbirlerini korumakta, birbirlerine destek olmakta ve birbirleriyle sürekli bir dayanışma içerisine girmektedirler.

Çıkarları örtüşen ve bu nedenle Laik zorba sistemi ayakta tutmak için çırpınan unsurların en önemli ortak noktaları, İslam düşmanlığıdır. Bunların İslam ve müslümanlara düşman olmalarının birçok nedeni olmakla beraber en büyük düşmanlıkları, İs-

lam'ın, onların yaptıkları soyguna, hırsızlık ve yolsuzluğa son vereceği ve İslam'ın hayata hakim olması durumunda hayatları boyunca bir daha hırsızlık ve soygun yapmayacaklarıdır.

İslam, soygun ve hırsızlığı yasaklayan, bu bozuk fiilleri işleyenlere çok ağır cezalar öngören, sosyal adaleti esas alan, idarecisi ile sıradan insanı bir tutan, insanca bir yaşamı insanlara sunan yüce bir dindir. Şimdi, hırsızlığı ve soygunu karakter haline getiren, ahlâki değerler noktasında iflas eden, çıplaklık kültürünü yaşam tarzı olarak alan, her söz ve hareketlerinde zorba, kaba, saldırgan bir tutum sergileyen kimselerin İslam'a dost olmaları ya da müslümanlara karşı hoşgörülü olmaları elbette beklenemez. Onlardan böyle bir şey beklemek eşyanın tabiatına aykırıdır.

İslam, ahlak ve karakteri bozuk olan, hırsızlığı ve yolsuzluğu meslek edinen, başkalarının hakkına el uzatan, yalancı ve sahtekar olan, saldırgan, kaba, insanların arasını bozan ve kötülük yapmayı iş edinen kimselere görev vermeyeceği gibi, bunlara itaât etmeyi de yasaklamıştır. Çünkü bu tür kimselerin zaten müslüman olmaları mümkün değildir.

"Öyleyse yalanlayanlara itâat etme. İstediler ki, sen taviz veresin de onlar da taviz versinler. Şunların hiçbirine itâat etme: Yemin edip duran aşağılık, Kötüleyip duran, söz götürüp getiren, Hayra engel olan, saldırgan, günâhkâr, Kaba, sonra da kötülükle damgalı, Mal ve oğullar sâhibi olmuş diye (bunlara itaat etme!"

(Kalem suresi, 8-14)

İslam, kendisine iman edip müslüman olanların, kişilik ve karakteri düzgün, ahlaklı ve dürüst kimseler olduklarını istemektedir. Bu vasıflarda olan kimselerin de idareci ve vatandaş olarak dürüst kimseler olacakları muhakkaktır. İslam nokta-i nazarında düşük seviyede bulunan kimselere itaât edilmemesi gerektiğini yukarıdaki ayet-i kerimede bildirilmektedir. Hatta İslam, bozuk karakterde olan zalimlere meyletmeyi bile yasaklamaktadır.

"Sakın zulmedenlere dayanmayın, sonra size ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka dostlarınız yoktur. Sonra size yardım edilmez."

(Hud, 113)

Şimdi, İslam'ın istediği vasıflara haiz olmayan ve olamayacak kimselerin, laik dikta rejimi içerisinde görev almaları ve bunların, gizli ya da açık bir şekilde İslam'a düşman olmaları yadırganacak bir şey değildir. Burada asıl yadırganması gereken husus, müslüman olduklarını iddia eden

kimselerin, tüm kurumları ile boğazına kadar pisliğin içerisinde bulunan laik dikta rejimine oy vermeleri ve onun idarecilerine itaât etmeleridir.

Tüm kurum ve kuruluşlarında hırsızlığı ve yolsuzluğu esas alan, hırsızları, soyguncuları ve saldırgan karakterli kimseleri idareci yapan dikta rejimi, kendisine yeni idareciler hazırlamak amacıyla yeni yetişen nesli de aynı bozuk karakterle yetiştirmeye çalışmakta, bunun için İslam'a saldırmakta, müslümanlara düşman olmakta İslam'ı ve müslümanları tüm kurum ve kuruluşlarından uzaklaştırmaktadır.

İslam'ın ve onu yaşam tarzı olarak alan müslümanların laik sistemin kurumlarındaki insanlara iyi örnek *(tabii ki sistemin mantığına göre kötü örnek)* olacağı endişesiyle başörtülüleri okullarından ve işyerlerinden atan laik zorbalık, daha liselerden itibaren genç nesilleri şiddetin, ahlaksızlığın ve kötü alışkanlıkların kucağına atmıştır. İşte rejimin yetiştirdiği bu neslin de geleceği nokta, bugün zorba rejimi yönetenlerin geldiği yer olacaktır.

İslam yasak, her türlü ahlaksızlık serbest diyen laik zorba sistemin bugün geldiği yer işte bugünkü halidir. Sistem bu hali ile hem kendi sonunu hazırlamış, hem de işgali altında tuttuğu Anadolu halkına huzursuzluk vermiştir.

Laik zorba sistemin baskı ve zulmünden, yaşanan huzursuzluk, kaos ve bunalımdan kurtulmak isteyen, adaleti, barışı, sosyal ve eşit bir hayatı isteyen, huzur ve mutluluğu arayan, her şeyden de önemlisi dünya ve ahiret hayatında kurtuluşu arayan ve gerçek bir müslüman olmak isteyen kimselerin yapmaları gereken şey çok kolay ve basittir. Bunun için yapılacak şey, öncelikle bu zulüm sistemine destek olmaktan vazgeçmek, bu dikta rejimine oy vermemek ve yüce Allah'a iman ederek arınmaktır.

Üniformalı Demokrasi

Günümüzde, halkın kendi kendisini idare etmesi ya da kısaca halk idaresi şeklinde tanımlanan demokrasi ya da demokratik sistem, esas itibarıyla halkın kandırılarak kullanılmasından başka bir şey değildir. Çünkü halkın idaresi adı verilen bu sistemde halkın, oy kullanmaktan başka yapabildiği bir şey yoktur.

Demokrasi, Yunanca ***"halk"*** kelimesinin karşılığı olan ***"demos"*** ile **"idare"** manasına gelen ***"kratos"*** kelimelerinden meydana gelen bir terimdir. Kökü eski Yunan kültürüne kadar uzanan demokrasi kavramı, o çağlardan günümüze çeşitli mana ve muhteva değişikliklerine uğrayarak gelmiştir.

Eski Yunan'da ***"tek adam"*** idaresi olan diktatörlük ve zorbalığa karşı halkın, yönetime katılarak kendi işlerine yön verebilmesi ve yönetimde söz sahibi olabilmesi için oluşturulan idare şekline demokrasi denilmiştir. Ancak daha ilk kuruluşundan itibaren demokrasi, Yunan şehirlerinde farklı şekillerde uygulamaya başlandığı görülmüştür. Kısa sürede Aristo'nun ifadesiyle, demokrasi kısa zamanda ***"demagoji"***-ye dönüşmüştür.

Aristo'ya göre demagoji, bir toplumun duygularını istismar ederek kendi çıkarlarını yürütme yolu idi. Daha ilk kuruluşundan itibaren ***"demokrasi"***lerin ortak karakterleri, halkın şu veya bu şekilde, yapılacak idari işlere katılması sadece fikrî plânda kalmıştır. Daha sonraki yıllarda ve özellikle de günümüzde halkın demokrasiye katılması, sadece seçimden seçime, göstermelik olarak oy vermesinden başka bir şey olmamıştır.

Gerçekte demokratik sistem ya da demokrasi, egemen güçlerin, halkı kullanarak iktidar olması ve isteklerini halkın arkasına sığınarak yapmalarıdır. Bu sistemde güç, bütün yönleriyle egemenlerin elindedir. Halkın tepkisini direk üzerlerine çekmemek ve en azından halkın bir kısmını yanlarına alabilmek için demokrasi kavramına sığınmışlar, seçimi bir araç olarak kullanarak bu yolla halkı kandırmışlardır.

Demokrasinin, geniş kitleler tarafından benimsenmesi nedeniyle seçimle iktidar olmayan ve anti-demokratik olarak tanımla-

nan düşünce akımları ve ideolojiler bile, kendi sistemlerini demokratik olarak ifade edebilmişlerdir. Hitler Nazizmi, Marksist ve sosyalist ülkeler kendilerini ***"demokratik"*** olarak isimlendirmişler; Mussolini de Faşizmi ***"organize, merkezi ve otoriter demokrasi"*** şeklinde tarif etmiştir.

Halka rağmen halkın üzerinde terör estiren, halkı köleleştirip iradesiz bir varlık haline getiren Marksizm ve onun türedi uzantısı olan sosyalizm bile kendini ***"demokratik"*** olarak tanımlamaktadır. Marksist dikta ideolojisinde ya da onun türedi kanlı sosyalizminde ideoloji her şeyin üzerindedir ve bunun için halka hiçbir şekilde değer verilmez ve her vesile ile halk ezilir, köleleştirilir, adeta iradesi olmayan bir makine parçası haline getirilir.

Marksist ideoloji ve onun türedi kanlı sosyalizmi için halkın varlığı ile yokluğu hiçbir şey ifade etmez. Kan üzerine kurulu ve beslenme gıdası kan olan bu ideoloji için halk, kendisine verilen görevi, parti yönetiminin istediği şekilde yapmakla görevli olan bir meta durumundadır. Bu nedenle, bu kanlı ideolojide halk, siyasi kararlarda ve ülke idaresi konusunda fikir beyan edemez. Bu konularda fikir beyan edenler, bunun bedelini canlarıyla öderler, hem de çok trajik bir sonla bu bedeli öderler.

Yukarıdaki bu gerçeklere rağmen komünistler, her vesile ile ve hemen her sözlerinde demokratlıktan ve demokratik haklardan bahsederler. Marksistler, halkı aldatmak ve zorbalıklarını gizlemek için demokrasiyi, sosyal demokrasi olarak tanımlamışlardır. Sosyalistlerin bu tanımlamaları, Mussolini'in ***"organize, merkezi ve otoriter demokrasi"*** ifadesinin değiştirilmiş bir versiyonundan başka bir şey değildir. Sosyalist ülkelerde oluşturulan kan göletleri, demokrat(!) komünistlerin katlettikleri halkın kanından başka bir şey değildir.

Demokrasi, kurulduğu günden bugüne kadar her çağda ve her ülkede değişik şekillerde uygulanmış, günümüzde de demokrasinin özüyle ilişkisi bulunmayan bir şekilde uygulanmaktadır. Demokrasi, asıl itibarıyla egemenlerin, halkı kullanarak ve kılık değiştirerek hükümlerini sürdürmelerinden başka bir şey değildir.

Avrupa'da yeni çağın başlangıcına kadar güç ve otorite, nüfuzlu insanların, derebeyi ve toprak sahipleri ile kilisenin elindeydi. Sanayi inkılâbından sonra Avrupa'da Senyör ve derebeylerinin yerini sanayiciler

almıştı. Bu kapitalist sınıf, bir süre önceki senyör ve derebeylerinkine benzer zulmünü sürdürmüştür.

Avrupa'da eskiden toplum üzerinde güç sahibi olan kişi ve kurumlar, demokratik sisteme geçildikten sonra, güçlerini aynı parti veya ekonomik birlik altında birleştirip, çıkarlarını ortak bir biçimde sürdürme yoluna gittiler. Böylece bu güç sahipleri, toplum üzerinde hem egemenliklerini sürdürdüler hem de maddi zenginliklerini daha çok artırarak her istediklerini yaptılar ve yaptırdılar.

Günümüzde uygulanan demokratik sistemde halk ve güçsüz olanlar, daha önceki yönetimlerden daha çok sömürülmekte ve daha fazla ezilmektedirler. Sonuç itibarıyla ülke idaresine egemen olanlar, ekonomik gücü ve sermayeyi ellerinde bulunduranlardır. Bu egemenler, ellerindeki güç ile iletişim vasıtalarına da sahip olduklarından istedikleri düşünceyi topluma rahatlıkla empoze ediyor ve kabul ettiriyorlar. Bunun sonucunda kitleleri ekonomik olarak kendilerine bağlı hale getirdikleri gibi, siyasî düzenin oluşması konusunda da istedikleri ağırlığı koyuyor, istediklerini yaptırıyorlar.

Demokratik sistemlerde seçimler, egemen güçlere itaât ve teslimiyetin yenilendiği, egemen güçlere olan bağlılığın ortaya konulduğu birer oyundan başka bir şey değildir. Bu sistemde yürütmeyi halk değil, egemen güçler belirlemektedir ve istediklerinde de yürütmeyi değiştirmektedirler.

Demokratik sistemlerde seçimler, egemen güçlere itaat ve teslimiyetin yenilendiği, egemen güçlere olan bağlılığın ortaya konulduğu birer oyundan başka bir şey değildir. Bu sistemde yürütmeyi halk değil, egemen güçler belirlemektedir ve istediklerinde de yürütmeyi değiştirmektedirler.

Demokrasilerde halk, ancak gerek görüldüğünde kullanılan bir piyon durumundadır; halk, seçimlerde göstermelik olarak kullanılır ve gerek ülke ile ilgili konularda, gerekse ülkenin dış politikasında halkın isteği hiçbir za-

man yerine getirilmez.

Demokrasilerde halkın oylarıyla seçilen meclis ve yürütme organı, egemen güçlerin sekretaryası, maşası durumundadır ve onlar, halkın değil egemen güçlerin istekleri doğrultusunda hareket ederler. Göstermelik seçimlerle halkın seçtiği meclis ve bu meclis içerisinden çıkartılan yürütme, egemen güçleri razı etme adına çoğu zaman halkın isteklerine aykırı hareket ederler. Buna bir örnek verecek olursak; Türkiye'de demokratik(!) seçimlerle, halkın çoğunluğunun oylarıyla seçilmiş ve iktidar olmuş AKP*(Amerikan Kuklaları Partisi)*'nin Başbakanı ve cezâevlerinden sorumlu bakanı (Adalet Bakanı diyemiyoruz; çünkü Kemâlist dikta rejiminde adâlet yoktur!) her vesile ile yargının bağımsızlığından dem vurup dururlar iken, Şemdinli olaylarını araştıran savcının, K.K.Komutanı'nın Şemdinli çetesiyle ilişkisini ortaya çıkarması üzerine, yargının bağımsızlığı(!) göz önünde bulundurulmadan savcının işine son verilebilmiştir.

Türkiye'de uygulanan demokraside başka bir örnek de; halkın oylarıyla seçilen Başbakan, atanmış olan ve gerçekte kendi memuru olan Genel Kurmay Başkanı karşısında ezilip büzülüyor ve ona ***"Paşam"*** diye hitap edebiliyor.

Batı toplumlarında demokrasi, uygulandığı devletin ideolojisini, sivil yönetimler eliyle, halka zorla dayatan ve kabul etmeyenlere karşı yaptırım uygulayan sivil diktatörlük şeklinde tezahür ederken Doğu toplumlarında ve gelişmemiş üçüncü dünya ülkelerinde bu, üniformalı diktatörlük şeklinde karşımıza çıkmaktadır.

Gelişmemiş üçüncü dünya ülkelerinde ve Doğu toplumlarında diktatörler, askeri gücü kullanarak ülke yönetimini zorla işgal ettikten sonra halkın tepkisini kırmak ya da en azından azaltmak için demokrasiye geçtiklerini iddia ederek göstermelik olarak seçim yaparlar; ancak ülke yönetiminde tek söz sahipleri her vesile ile kendilerini gündemde tutan generaller ve bu generallerin desteğindeki diktatörler olmaktadır.

Üniformalı diktatörlerin halkın gözünü boyamak için yaptırdıkları seçimler yoluyla oluşturulan meclislerdeki milletvekilleri, ancak bu üniformalı diktatörlerin sekreterliğini ya da maşalığını yapmaktadırlar. Bu durum, geri kalmış bütün üçüncü dünya ülkelerinde ve doğu toplumlarında hep aynıdır.

Türkiye'de uygulanan demokrasi de, tıpkı üçüncü dünya ülkelerinde ve Doğu toplumla-

rında uygulanan demokrasiler gibi üniformalı demokrasidir. Türkiye'deki demokraside, ne halkın çoğunluğunun, ne de halkın azınlığının sözü geçerlidir. Türkiye'de tek söz sahibi üniformalı generaller ve bunların iman edip sırtlarını dayadıkları Kemalist diktatörlük ile bu sistemden çıkarı olan burjuva sınıfıdır.

Türkiye'de demokrasinin(!) gereği olarak seçimler yapılır, bu seçimlerde çoğunluğu elde eden parti iktidar olmaz, göstermelik olarak iktidar olsa bile generallerin istedikleri şekilde hareket etmekle mükelleftir. Egemen güçlerin ve generallerin istediği şekilde hareket etmeyen iktidarlar ya generallerin baskısı, ültimatonu ile iktidarı bırakırlar, ya da bu generaller tarafından gerçekleştirilen kanlı ihtilallerle icaplarına bakılır. Kimileri, ya **Adnan Menderes** gibi darağacılarda iktidarını sonlandırır, ya da **Turgut Özal** gibi Cumhurbaşkanlığı koltuğunda iken işi bitirilir; kimileri ise ya **Süleyman Demirel**, **Erbakan** ve benzerleri gibi şamaroğlanı haline getirilerek generallerin istediği her şeyi yapar hale getirilir ya da bir ültimatonla, göstermelik iktidarlarına son verilir.

Üniformalı Türk demokrasisinde yüksek kademedeki üniformalılar hiçbir şekilde yargılanmazlar, hatta yargılanmak şöyle dursun bu kimselerin yaptıkları yolsuzluklar, işledikleri ya da işlettikleri cinayetler dile bile getirilmez; böyle bir hata işleyen savcı ve hakimlerin, bağımsız(!) oldukları göz önüne getirilmeden işlerine son verilir.

Türkiye'de halkın istediği değil, hayatın her sahasında üniformalı askerlerin istedikleri yapılır ve yönetimin her kademesinde askerler bulunur. **MGK** adındaki oluşum, aldığı kararları seçimle işbaşına gelen iktidarlara dikte ettirir. **MGK**'nın dikte ettiği kararlara uymayan iktidarların sonunun ne olduğu gazete arşivlerinde yerini almış durumdadır.

Basın yayın organlarında üniformalı askerlerin beyanatları ve bildirileri, seçimle işbaşına gelen iktidarların beyanatlarından kıyaslanamayacak kadar fazladır. Üniformalı askerler, bu açıklamaları ile her şeye burunlarını

soktukları gibi, seçimle işbaşına gelen iktidar sahiplerinin memurları olduklarını unutarak, her vesile ile iktidar sahiplerini eleştirmekte, eleştirmekten çok aba altından sopa göstererek adeta azarlamakta, onları yerden yere vurmaktadırlar. İktidarda bulunanlar da, üniformalıların azarlarına ve aba altından sopa göstermelerine karşı zillet içerisinde susmaktadırlar. Bu nedenle, Türkiye'deki demokrasiye üniforma giydirilmiştir.

Üniformalı Türk demokrasisinde her şey üniformalılara göre şekillenir; bağımsız olduğu iddia edilen mahkeme savcı ve hakimlere, genelkurmayda brifingler verilerek kimleri nasıl yargılayacakları, kimlere ne kadar ceza verecekleri konusunda bilgilendirilirler(!), onlarda bu bilgiler(!) ışığında kendilerine verilen görevleri yerine getirirler.

Üniformalı Türk demokrasisinde yüksek kademedeki üniformalılar hiçbir şekilde yargılanmazlar, hatta yargılanmak şöyle dursun, bu kimselerin yaptıkları yolsuzluklar, işledikleri ya da işlettikleri cinayetler dile bile getirilmez; böyle bir hata işleyen savcı ve hakimlerin, bağımsız(!) oldukları göz önüne getirilmeden işlerine son verilir. Buna en son örnek Türk silahlı kuvvetlerinin KKK başında bulunan Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ın Şemdinli'yi kana bulayan terörist astsubayla ilişkisine iddianamesinde yer veren Van Savcısı Ferhat Sarıkaya'nın meslekten ihraç kararıdır.

Demokrasinin vazgeçilmez kurumları olduğu iddia edilen siyasi partiler, üniformalı Türk demokrasindeki görevleri, üniformalılara elpençe durmak, siyasi arenada zor durumda kaldıklarında onların yürütmeye el atmalarını sağlamak için ortam hazırlamak ve üniformalıların her istediklerini yerine getirmektir.

Üniformalı demokraside partilerin tek ortak amaçları, egemenlerin her istediğini, rejimi korumak adına yerine getirmektir. İsim ve halkı kandırmaya yönelik iddia ve sloganları farklı olmakla beraber, düşünce ve ideoloji olarak bu partilerin hepsi aynıdır.

Bu demokrasilerde basın yayın kurumlarının durumu içler acısı bir haldedir. Bunlar, üniformalıların demeç ve bildirilerini yayınlayan, onlara övgü düzen üniformalıların adeta yayın organları gibidirler. Türkiye'de üniformalıların yaptıkları onca yolsuzluk, hırsızlık, soygun ve çeteciliğe rağmen bir iki istisna dışında hiçbir basın organı üniformalıları eleştirmiş değildir. Hatta bazı basın yayın organları bunlara alkış tutmakta, üniformalı çeteleri ve bunların soygunlarını temize çı-

karmaya çalışmaktadır.

Üniformalı demokraside, özgür düşünceye, aykırı bir fikre tahammül edilmez. Bu demokraside ya egemenlerin istedikleri gibi düşünülüp fikir beyan edilir ya da susulur.

Üniforma giydirilmiş Türk demokrasisinde insanlar, resmi ideolojinin istemediği şeyleri söyleyemez, özgürce düşünemezler. Fikir özgürlüğü aldatmacalarına inanarak özgürce düşünüp konuşanlar ya cezaevinde soluğu alırlar, ya da rejimin koruyuculuğuna soyunanlar tarafından faili meçhule giderler.

Türkiye'deki dikta rejiminin, kuruluşundan bugüne kadar, üretip yetiştirdiği mafya ve çeteler, üniformalı Türk demokrasisinde her vesile ile boy göstermişler, kanlı eylemleriyle, üniforma giydirilmiş demokrasiye işlerlik(!) kazandırmaya çalışmışlardır.

Önceki yıllarda genellikle sivil kimseleri mafya ve çete olarak yetiştiren dikta rejimi, daha sonra emniyet mensuplarını kullanmış, ancak bununla da yetinmeyerek son yıllarda askeri elemanları mafya ve çete olarak kullanmıştır.

Birçoğu yüksek rütbeli subaylardan seçilen çete elemanlarının neredeyse tümü üniformalılılardandır.

Üniformalı demokrasinin hizmetlerinden tatmin olmayan dikta rejimi, zaman zaman çetelerini devreye sokarak iktidarlara ve halka gözdağı vermeye çalışmaktadır.

Üniformalı demokraside, siyasete, günlük yaşama, hatta düşünceye bile resmi bir kılıf giydirilir. Bu demokraside güç kullanma esastır, resmi idiolojinin istemediği bir tavrı sergileyen parti, dernek, vakıf, sivil örgütler ve hatta kişiler, egemen güçlerin sivil ya da resmi çeteleri tarafından hizaya sokulur ya da sokulmaya çalışılır.

Kur'âni Dâvetin Gür Sesi
www.mucahede.com

"Şirk" Kavramı

"Ey iman edenler, mallarınız ve çocuklarınız sizi, Allah'ı anmaktan alıkoymasın! Kim bunu yaparsa, işte onlar hüsrana uğrayanlardır. Biriniz kendisine ölüm gelip de: 'Rabb'im, beni yakın bir süreye kadar erteleseydin de sadaka verip salihlerden olsaydım' demeden önce, size verdiğimiz rızıktan infak edin." (Münafikun, 9-10)

(Geçen Sayıdan Devam)

b-Mala ve Çocuklara Duyulan Sevgi

Sevgide yüce Allah'a şirk koşmanın diğer bir boyutu ise, çocuklara ve mala olan düşkünlük ve sevgidir. İnsana, dünya hayatının süsü ve güzelliği olarak verilen ve yüce Allah'ın belirlediği esaslar doğrultusunda değerlendirilmesi halinde insanı yüceltecek ve Rabb'inin rızasını kazandıracak olan mal ve çocuklar, vahyi esaslar doğrultusunda değerlendirilmediğinden insanı Rabb'ine isyan ettirip şirke ve küfre sürükleyen birer araç halini almaktadır.

"Muhakkak ki dünya hayatı bir oyun ve eğlencedir. Eğer iman eder, korunursanız (Allah) size mükâfatlarınızı verir ve sizden mallarınızı istemez." *(Muhammed, 36)*

Yüce Allah(cc), insana verdiği mal ve evlat hakkında geniş bir şekilde bilgi vermiş, bu malı nasıl kullanacağını kendisine bildirmiş ve nihayet mal ve evlada yaklaşmasındaki sonuçları açıklamıştır.

"Biz yeryüzü üzerindekilerini süs diye yarattık ki, onların hangisinin daha güzel iş yaptığını deneyelim." *(Kehf, 7)*

"Biliniz ki, mallarınız ve çocuklarınız birer imtihandır; büyük mükâfat Allah'ın yanındadır." *(Enfal, 28)*

"Mal ve çocuklar dünya hayatının süsüdür; kalıcı olan salih hayırlar, Rabb'inin katında sevapça ve umutça daha hayırlıdır." *(Kehf, 46)*

Mal ve evladın insan için ne ifade etmesi gerektiği ve insanın, kendisine ihsan edilen bu güzel vesilelerle Rabb'inin rızasını kazanıp büyük mükâfatları nasıl elde edebileceği insana bildirildikten sonra; malın insanı Allah'ı anmaktan alıkoymaması gerektiği de hatırlatılmış ve bunun sonucunda insanı nelerin beklediği hatırlatılmıştır.

"Ey iman edenler, mallarınız ve çocuklarınız sizi, Allah'ı anmaktan alıkoymasın! Kim bunu yaparsa, işte onlar hüsrana uğrayanlardır.

Biriniz kendisine ölüm gelip de: 'Rabb'im beni yakın bir süreye kadar erteleseydin de sadaka verip salihlerden olsaydım' demeden önce, size verdiğimiz rızıktan infak edin."

(Münafikun, 9-10)

"Öyleyse gücünüz yettiğince Allah'tan korkun, dinleyin, itaât edin ve kendi hayrınıza infak edin. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerdir."

(Tegâbun, 16)

Yüce Allah (cc) yalnızca mal ve oğullarla değil, eşlerle ilgili de uyarıda bulunmuş, eşlere dikkat edilmesini bildirmiş, bu konuda iki peygamberin hanımlarından örnekler vermiştir.

"Ey iman edenler, eşlerinizden ve çocuklarınızdan bazıları size düşmandır; onlardan sakının…"

(Tegabun, 14)

"Allah, kâfirler hakkında Nuh'un karısı ile Lut'un karısını örnek verdi. Bu ikisi, kullarımızdan iki salih kulun (nikâhı) altında idiler; onlara ihanet ettiler. Kocaları Allah'tan (gelen) hiçbir şeyi onlardan savamadı. (Onlara) 'haydi girenlerle beraber siz de ateşe girin' denildi."

(Tahrim, 10)

Bütün bu uyarılara, müjde ve korkutmalara rağmen insanlardan bir kısmı, bu uyarıları hiç duymamış gibi, dünya hayatına, mal ve evlatlara yöneldiler ve yüce Allah'a karşı kulluk görevlerini, ya kısmen ya da tamamen terk ederek şirke ve küfre girdiler.

İnsanlar, oyun eğlence ve süs olarak yaratılan dünya hayatını, mal ve evladı asıl gaye edindiler, ömürlerini mal kazanmaya ve evlat sahibi olmaya vakfettiler. Onlar, yüce Allah'ın kendilerine ihsan ettiği ve hizmetlerine verdiği mala ve evlada hizmetçi ve köle oldular, değer yargılarını maddeye göre belirlediler, asıl görevleri olan yüce Allah'a ibadet ve kulluğu ihmal edip terk ettiler, dünyevi basit değerlerini, Allah ve Rasulü'nden daha önemli gördüler.

"De ki: 'Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, zarar etmesinden korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız evler, size Allah'tan, Rasulünden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, o halde Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah, fasık kavme hidayet vermez."

(Tevbe, 24)

Dünya hayatı ve dünyevi değerlerin Allah'tan, Rasulünden ve cihad etmekten çok sevilmesi ve önemsenmesi fıskı gerektiren ve hidayetten mahrum bırakan bir durumdur. İnsan, aracı amaç,

değersizi değerli, hedefe götüren yolu hedefin kendisi zannederse sapar, dalalete düşer.

Mal ve evlada olan düşkünlük, Allah'ın doğru yolu üzerinde oturup insanları saptıracağını ve onlara sağdan soldan, önden, arkadan girerek Allah'a isyan ettireceğini söyleyen şeytandandır. Şeytan insanı şirke düşürmek, böylece onu Allah'a isyan ettirmek için her vesileyi olduğu gibi mal ve evladı da kullanmaktadır.

"(İblis): 'Şu benden üstün yaptığını gördün mü? Şayet beni kıyamet gününe kadar ertelersen, onun zürriyetine, pek azı hariç, kumanda edeceğim' dedi.

(Allah) (defol) git, onlardan kim sana uyarsa, cezanız cehennemdir, mükemmel bir ceza!

Onlardan gücünün yettiğini sesinle yerinden oynat; atlıların ve yayalarınla onların üzerinde yaygarayı bas, mallarda ve evlatlarda onlara ortak ol; onlara vaadler yap, gerçi şeytan onlara aldatmaktan başka bir şey vaadetmez." *(İsrâ, 62-64)*

Şeytanın aldatmalarına, hile ve tuzaklarına aldanan kimse mal ve evlada karşı düşkünlük gösterir ve bunlar olmazsa dünyada yaşanamayacağını sanır ve artık mal kazanmak için çalışır durur. Öyle ki artık o kimse için tek değer yalnızca mal ve servettir.

"Kadınlardan, çocuklardan, kantarlarca yığılmış altın ve gümüşten, salınmış atlardan, davarlardan ve ekinlerden gelen zevklere aşırı düşkünlük, insanlara süslü gösterildi. Bunlar, sadece dünya hayatının geçimidir; asıl varılacak yer Allah'ın yanıdır." *(3 Al-i İmran, 14)*

Asıl gidilecek yeri, varılacak hedefi ve gösterilen amacı unutan insan, dünya hayatını ebedi sanarak burada, kendisine temelli kalacağı saraylar, evler yurtlar yapar, mal yığar ve bunu çoğaltmak için mücadele eder, hatta yüce Allah'tan daha çok mal ister. Öyle ya, o kimse yalnızca bu dünya hayatı vardır; bu yüzden burayı imar etmeli, zevk ve sefa süreceği bir cennet(!) haline getirmelidir. O kimse açıkça itiraf etmese de düşünce ve davranışlarıyla ahirete gideceğine iman etmiyor demektir. Bu kimse, namaz kılsa, oruç tutsa ve Hacc da gitse temel itibariyle ahiret diye bir endişesi yoktur.

"… İnsanlardan kimi, 'Rabb'imiz, bize dünyada ver' der, onun ahirette bir payı yoktur." *(Bakara, 200)*

"Kimler dünya hayatını ve süsünü isterse, onlara oradaki amellerini (n karşılığını) tam olarak veririz ve onlar orada hiçbir haksızlığa uğratılmazlar.

Onlar, öyle kimselerdir ki, ahirette onlar için yalnızca ateş vardır ve yaptıklarının hepsini boşa çıkar-

mış, amelleri batıl olmuştur.

(Hud, 15-16)

Dünya hayatını amaç edinen kimseler, müslüman değil müşriktirler. Çünkü onlar, yüce Allah'a duymaları gereken sevgiyi dünya hayatına karşı duymuş, ahireti unutmuşlardır. Bu kimselerin, ***"ahiret hayatı vardır, biz buna iman ediyoruz"*** demeleri, ancak kuru bir iddia ve kendilerinin dahi inanmadıkları bir sözdür. Çünkü bu kimseler, gerçekten yüce Allah'a ve ahiret gününe iman etmiş olsalardı, yüce Allah'ı daha çok sever ve ahireti kazanmak için çalışırlardı.

"Ki onlar, dünya hayatını âhirete tercih ederler, Allah'ın yoluna engel olur ve onun eğrilmesini isterler. İşte onlar, derin bir sapıklık içindedirler."

(İbrahim, 14)

"Onlar, sadece şu yakın hayatın dış yüzünü bilirler; âhiretten ise onlar tamamen gafildirler."

(Rum, 7)

Yüce Allah(cc), herkese istediğini verecektir. Bu, O'nun rahmetinin gereği ve adilâne bir şekilde hesap soracağının sonucudur. Ancak şu bir gerçektir ki, dünya hayatını isteyenlere ve dünyada servet içinde yaşayanlara ahirette ancak azap ve ateş vardır. Bu, yüce Allah'ın adaletinin bir gereğidir. İnsanlar açlık ve sefalet içinde yüzerken, onlara yardım etmeyen, onların hakları olan malı vermeyen kimselerin dünyada rahat bir yaşantı sürmelerinin karşılığında ahiretteki mükâfatları, acı bir azap ve cehennemde ebedi kalmaktır.

"Kim ahiret ekinini istiyorsa onun ekinini artırırız; kim dünya ekinini istiyorsa ona da dünyadan bir pay veririz. Ancak onun ahirette bir nasibi olmaz."

(Şûrâ, 20)

İnsana Rabb'i tarafından verilen malın tümü, insanın kendisine, istediği gibi kulansın diye verilmemiştir. Bu verilen malda yoksulların hakkı bulunduğu gibi, Allah yolunda harcanacak bir pay daha vardır. Ancak insanın dünya hayatına ve mala olan sevgisi, bu hakları hak sahiplerine vermesine engel olmuş ve onu cimrilik ve bencilliğe sürüklemiştir. İnsandaki bu cimriliğin ve bencilliğin nedeni, şeytanın onu, malının azalacağı şeklinde korkutmasıdır.

"Şeytan sizi fakirlikle korkutur, (fakir düşeceğinizi söyleyerek infak etmekten geri kalmanızı ister) ve size çirkin şeyleri yapmayı emreder. Allah ise size kendi tarafından bağışlama ve lütuf vaadediyor. Şüphesiz Allah(ın lütfü) geniştir, (O) bilendir."

(Bakarâ, 268)

İnsanın doyumsuzluğu, kanaatsizliği, şeytanın vesveseleriyle birleşince insan, daha çok mal yığma sevdasına kapılır ve birik-

tirdikçe biriktirir. Malının azalacağı endişesiyle malında hakkı bulunan yoksulun hakkını vermez, infakta bulunmaz ve yüce Allah'ın dininin yayılması için Allah yolunda malını vermez. Kendisine, yoksulların haklarının verilmesi gerektiğinde ise ***"ben o yoksullar için mi çalışıyorum, neden alın teriyle, binbir zorlukla kazandığım malımı onlara vereyim? Çalışsın o da kazansın"*** der. İnsan, yüce Allah'ın kendisine verdiği akıl, sağlık, güç ve imkânlar sayesinde o malını Allah'ın arzından elde ettiğini hiç düşünmez. Onun tek düşüncesi vardır; yiyeceğinden, kullanacağından kısacası ihtiyaçlarından fazlasını biriktirmek, zenginleşmek, sonsuz bir servete kavuşmaktır. O, öldüğü gün birkaç metre kefen bezini bile götüremeyeceğini hiç düşünmez. Belki de arkasından kendisine küfredip hakaret edecek, belki de en kötü şekilde harcayacak evlatları için biriktirir de biriktirir.

"O ki mal yığdı, onu saydı durdu. Malının, kendisini ebedi yaşatacağını sanıyor." *(Hümeze, 2-3)*

Basit, değersiz ve geçici olanı ebedi sanmak, bunun için çalışıp ömrü bu uğurda tüketmek ne büyük bir gaflet ve yanılgıdır. Hele, değersiz ve geçici olanı değerli ve kalıcı olanla tercih etmek, değersiz olan bir şey ile fırsat elde iken değerli olanı kazanmamak daha büyük bir hüsran, gaflet ve basiretsizliktir.

Basit, değersiz ve geçici olanı ebedi sanmak, bunun için çalışıp ömrü bu uğurda tüketmek ne büyük bir gaflet ve yanılgıdır. Hele, değersiz ve geçici olanı değerli ve kalıcı olanla tercih etmek, değersiz olan bir şey ile fırsat elde iken değerli olanı kazanmamak daha büyük bir hüsran, gaflet ve basiretsizliktir.

Akleden, basiret sahibi olan kimse, hayatını, kendisine fayda getirecek şeyler elde etmeye adar; akılsız ve basiretsiz olan kimse ise, ileriyi görmediği için gözü kapalı hareket eder ve basit şeyleri değerli, geçici olanı ebedi sanır. Sonunda ebedi olanla yüzyüze geldiğinde

ise artık iş işten geçmiş, dönülmez bir yola girmiştir. Böyle bir kimse için son pişmanlıklar, hayıflanmalar, çırpınmalar artık bir fayda vermeyecektir.

"Kitabı sol tarafından verilen ise der ki: 'Keşke bana kitabım verilmeseydi!' Şu hesabımı hiç bilmemiş olsaydım! Keşke (ölüm) işimi bitirmiş olsaydı! Malım bana hiçbir yarar sağlamadı. Gücüm benden yok olup gitti"

(Hakka, 25-29)

İnsan için artık o dönülmez hesapla yüzyüze gelinmiş, muhasebede iflas edilmiş ve gidilecek ebedi mekana bilet kesilmiş, yapayalnız kalınmıştır. Artık o kimseler için ne dünyada biriktirilen malın, ne de kendileriyle övünülüp durulan evlatların bir faydası vardır. Fayda vermeleri şöyle dursun, üstüne üstlük bunlar, birer azap aracı olarak azabı kat kat artırıcı olacak ve sahibine daha çok zarar vermektedirler.

"…Altın ve gümüşü yığıp da onları Allah yolunda harcamayanlar var ya, işte onlara acı bir azabı müjdele! O gün cehennem ateşinde bunların üzeri ısıtılır; bunlarla, onların alınları, yanları ve sırtları dağlanır, 'İşte nefisleriniz için yığdıklarınız, yığdıklarınızı tadın!' (denilir)."

(Tevbe, 34-35)

Bütün bu acı azabın, cehennemde sürekli yanmanın nedeni, Allah'tan çok sevilen, yüce Allah'ın emrine göre harcanmayan, ahiret hayatını unutmasına neden olan, kendisiyle şımarılıp böbürlenilen mal ve evlatlardır. Mal ve evlat sevgisi yüzünden gidilecek ebedi mekân unutulmuş, yoksulların hakları gasbedilmiş, yetimlere zulmedilmiş, yüce Allah'a şirk koşulmuş ve küfre girilmiştir. Bunca azgınlığın sonu ise, elbette içinde sürekli kalınacak cehennemdir. Artık ne çocukların ne de malın orada bir faydası dokunacaktır.

"Dost dostun halini sormaz. Birbirlerine gösterilirler. Suçlu ister ki o günün azabından (kurtulmak için) fidye versin oğullarını, Eşini ve kardeşini, kendisini barındıran, içinde yetiştiği tüm ailesini ve yeryüzünde bulunanların hepsini de tek kendisini kurtarsın. Kesinlikle o, alevlenen bir ateştir; derileri kavurur, soya; çağırır; sırtını dönüp gideni, toplayıp kasada yığanı!"

(Mearic, 10-18)

c- Korkuda Allah'a Şirk Koşma

Ulûhiyette yüce Allah'a şirk koşmanın üçüncü bir şekli yüce Allah'tan başkasından daha çok korkmaktır. İnsan, yapısı itibariyle zayıf, güçsüz ve bazen de çaresizdir. Bu nedenle, kendisinden güçlü, üstüne çeşitli yeteneklerle donanmış doğa olayları, diğer varlıklar ve başka insanlardan kimi zaman korkar, çekinir.

Yeryüzünde hilafetle görevlendirilen insanlardan bazıları, zamanla bu görevlerini unutarak mal ve servetleriyle azgınlaşmış, Rabb'lerine isyan etmişlerdir. Bunlar, birbirlerinin can düşmanı kesilerek azgınlıkta sınır tanımamış, diğer insanları kendilerine kul, köle yapmaya çalışmışlar, zaman zaman kendilerinin birer ilah olduklarını ilan etmişler, kanunlar çıkartarak insanları bu kanunları kabul etmeye zorlamışlardır.

Yüce Allah'a kul olduklarını unutarak insanları kendilerine kul köle yapan azgınlar, insanlar üzerinde terör estirmişler, yüce Allah'ın insanlara verdiği rızıkları kesmeye çalışmışlar; masum, güçsüz insanları haksız yere öldürmüşlerdir.

Azgınlaşan insanlar önünde sessiz kalan güçsüz insanlar, zaman içinde can korkusu, rızık endişesi, bela ve musibet kaygısı ile azgınlara itaâte etmişler, onların önünde küçülmüşler, Rab'lerinin emirlerini unutarak azgınlara tâbi olmuşlardır.

c.1- Ölüm korkusuyla Şirk Koşma

Yüce Allah'ı gereği gibi tanımayan, vahyi esaslardan gafil olan, yaradılışı, hayatı ve ölümü tam olarak anlamayan, hayatı yaşadığı zaman diliminden ibaret zanneden, dünya hayatını ahiret hayatına tercih edip dünya hayatı için çalışan kimseler, ölümden çok korkarlar. Bu kimseler, ölür ya da öldürülürler korkusuyla yüce Allah'ın emirlerinden yüzçevirir, sırt dönerler, Allah yolunda en küçük bir fedakârlık dahi yapmazlar.

Can korkusu, ölüm endişesiyle hareket edip bu endişe ile yüce Allah'ın emirlerinden yüzçeviren, Allah yolunda çalışıp herhangi bir fedakârlıkta bulunmayanların yüce Allah'a imanları, sadece yüce Allah'ın varolduğu gerçeğini ifade eden kuru bir bilgiden başka bir şey değildir. Bunların bu sathi ve kuru bilgileri, yüce Allah'ın her şeyi yapabilen, üstün olan, dilediği bir şeyi ***"ol"*** emriyle olduran, kudret ve kuvvet sahibi olan, rahmet ve merhameti her şeyi kuşatan, izni dışında hiçbir şey hareket etmeyen ve ***"bir"*** olan Allah'a edilen iman değildir.

İman, yüce Allah'ın dilediğinden ve yazdığından başka hiçbir şeyi olamayacağını kesinlikle bilmek ve yaşamı, hiçbir şeyden korkmadan bu esasa göre düzenlemektir. Birey şu Kur'âni gerçeği çok iyi bilmelidir ki:

"Allah'ın izni olmadan hiçbir kişi ölmez. (Ölüm) Belirli bir süreye göre yazılmıştır…" *(Al-i İmran, 145)*

"Nerede olsanız, sağlam kaleler içinde de bulunsanız yine ölüm sizi bulur…" *(Nisa, 78)*

Hayat, yüce Allah'ın elinde ve iradesinde olduğu gibi, hayatı sona erdirme de O'nun elinde ve iradesindedir. Bu gerçeğe iman edenler, yaşam standartlarını ona göre tanzim eder, olay ve olgulara bu imanla yaklaşır, ilişkilerini bu esas çerçevesinde düzenler ve geleceğe bu gerçeği göz önünde bulundurarak bakarlar. İman eden bir gencin, birazdan bahsedeceğimiz şu anısı, Allah'tan başkasından korkmayanlar ve ölümün, yüce Allah'ın elinde bulunduğuna kesin olarak iman edenler için güzel bir örnektir.

Anarşi ve terörün Kemalist diktatörlüğün eliyle ve kışkırtmalarıyla doruk noktaya ulaştığı 1980'li yıllarda, okulların boykot edildiği, genç nesillerin katledildiği bir zamanda gece lisesinde okuyan bir genç, inkârcı ateistlerin okulu boykot çağrılarına uymadan tek başına gidip sınıfında oturuyor, ders saatini tek başına sınıfta geçiriyor, gelen öğretmenlerle sohbetler yapıyordu. Bu sohbetlerden birinde solcu bir öğretmenle gencin arasında şöyle bir konuşma geçer.

-(Öğretmen) "Neden sen de diğer öğrenciler gibi boykota katılmıyorsun? Bak sana bir zarar verebilirler, hatta seni öldürebilirler. Yazık değil mi bu genç yaşta boşu boşuna ölmek!"

-(Genç) "Ben müslümanım, bunların çağrısına icabet edemem; onların beni öldürmeleri ise mümkün değildir. Çünkü beni belli bir zaman diliminde varedip yaratan yüce Allah(cc) vaadine sadıktır. Şayet, yüce Allah'ın vaadettiği vakitten önce ölürsem, (hâşâ) yüce Allah(cc) yalan söylemiş olur ki, benim Rabb'imin yalan söylemesi mümkün değildir. Yüce Allah'ın vaadettiği sürenin sonuna ulaşmışsam bunu zaten hiç kimse engelleyemez. Bu durumda, kâfirlere itaat etmeden öldürüldüğüm için Allah indinde şehit olurum ki bu benim arzuladığım şeydir. Ancak kâfirlere itaat edip de ölürsem o halde asla iflah olamam!"

Bu cevap karşısında şaşkına dönen öğretmen ne diyeceğini bilemez; öğrencinin bu korkusuz tavrı karşısında söyleyecek söz bulamaz. Kısa bir sessizlikten sonra öğretmen şöyle der:

-Onlar, (ateist öğrencileri kastederek) senin arkanda güçlü bir örgüt olduğunu sanıyorlar; bu nedenle senden çekiniyorlar. Bunu için sana saldırmıyorlar."

(Öğrenci genç) *"benim arkamda çok büyük bir güç var, o da yüce Allah'tır"* der.

Yüce Allah'tan başkasından korkmamak iman olduğu gibi, aynı zamanda insanı korkusuz kılar

ve kişiyi, muvahhid bir müslümana yaraşır bir tavır içine sokar. Oysa yüce Allah'tan başkasından korkmak, insanı hem şirke ve küfre sokar, hem de kişiyi zillet içine düşürür, şahsiyetsiz, onursuz yapar.

Allah'tan başkasından korkanlar, öldürülme korkusu ile ya Tevhidi hareketi terk ederler, ya da Tevhidi esaslardan taviz vererek, çarpık bir din anlayışına sahip olurlar. Bunlar, ölüm korkusuyla nebevi hareketi ve bu hareketin ortaya koyduğu örnek mücadele metodunu terk ederler. Şirk olan bu durum insanı hem dünya hayatında küçük düşürür hem de yüce Allah'ın azabına sürükler.

Ölüm korkusuyla hareket edip İslami hareketi terk edenler, şu gerçeği çok iyi bilmelidirler ki, ölümden hiçbir şekilde kaçılmaz ve ölüm, belirlenmiş olan sürede mutlaka sahibini bulur.

"De ki: "Sizin için belirtilmiş bir gün vardır. Ondan ne bir saat geri kalırsınız, ne de ileri geçebilirsiniz."

(Sebe, 30)

"De ki: "Sizin, kendisinden kaçtığınız ölüm, sizi mutlaka bulacaktır. Sonra görünmeyeni ve görüneni Bilen'e döndürüleceksiniz, O size yaptıklarınızı haber verecektir."

(Cum'â, 8)

İman edenler için ölüm, yüce Allah'a ulaşmanın, saadet ve mutluluğa kavuşmanın kapısı ve geçiş yolu iken, kâfir, müşrik ve münafıklar için hesap verme ve azaba girmenin kapısıdır. Bu nedenle müşrikler, ölümden kaçarlar ve ölüm korkusuyla yüce Allah'a eş koşarak Tevhidi esasları karıştırırlar, ya da tamamen terk ederler.

Müşrik ve kâfirlerin ölümden korkmalarının temel nedeni, dünya hayatlarındaki bozuk yaşantıları ve bu yaşantının hesabını verme düşüncesi ile dünyayı ahirete tercih edip onu imar etme gayretidir. Çünkü onlar, dünya hayatındaki bu zevk ve sefa yaşantısını kaybedeceklerini ve ahiretteki hesaplarının ne kadar kötü olacağını çok iyi bilmektedirler.

"O, hanginizin daha güzel iş yapacağınızı denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstündür, bağışlayandır."

(Mülk, 2)

Ölümü, yüce Allah'a ulaşmanın yolu bilen Hz. Muhammed (as)'ın teslimiyeti ve örnekliği, ölümden korkmayanlar için bir meşâle, bir rehberdir.

"De ki: "Benim namazım, ibadetim, hayatım ve ölümüm hep âlemlerin Rabbi Allah içindir. O'nun ortağı yoktur. Bana böyle emrolundu ve ben Müslümanların ilkiyim."

(En'am, 162-163)

Emperyalistlerin, diktatör ve

zorbaların, kendilerini öldüreceklerini zannedip Tevhidi esasları terk eden, asıl kimliklerini gizleyen, vahyi ölçüler içerisinde mücadele etmeyenler, yüce Allah'a şirk koşmuş kimselerdir. Bunlar, müslüman olduklarını iddia etseler bile, bu iddiaları kuru bir ifadeden başka bir şey değildir. Çünkü müslüman olmak ve yüce Allah'a teslim olmak, yalnızca O'ndan korkmayı ve O'nun belirlediği ölçüler içerisinde hareket etmeyi gerektirir.

2- Rızık Korkusuyla Şirk Koşmak

Korkuda insanları şirke sokan ikinci husus, rızık korkusudur. Kimi insanlar, rızıklarını, içinde yaşadıkları siyasi rejimlerin ya da emrinde çalıştıkları patronların verdiğini, ya da kendi güç ve gayretleriyle kazandıklarını zannederler. O kimselerin bu zanları onları, kendilerine asıl rızkı veren âlemlerin Rabb'i yüce Allah(cc) indinde şirke sormaktadır.

Rızık, tamamen yüce Allah'ın tasarrufundadır; O, dilediğinin rızkını açar, dilediğini kısar; ancak, yarattıklarını, rahmeti sebebiyle mutlaka rızıklandırır.

"Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a ait olmasın…"

(Hud, 6)

"De ki: "Rabbim kullarından dilediğine rızkı yayar ve ona (tekrar rızkı) kısar. Siz Allah için ne verseniz, Allah onun yerine başkasını verir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır."

(Sebe, 39)

Bu ilahi mesajı anlamaktan mahrum olan ya da bu gerçekleri yeterince bilmeyen kimseler, yüce Allah'ın Rububiyetini unutarak, rızkı kendilerinin kazandıklarını, ya da idaresinde oldukları gayri İslami sistemlerin kendilerini rızıklandırdığını sanmışlar, bu nedenle ya kendi hevalarını ilah edinerek peşinden koşmuşlar ya ada idaresinde bulundukları yöneticilere rububiyet sıfatı vererek bir lokma rızk için onlara kulluk yapmışlardır.

Daha fazla mal elde etmek ya da daha müreffeh bir hayat yaşamak için yüce Allah'a karşı kulluk görevlerini ihmal eden ya da terk eden kimseler. Dünya hayatında umduklarına ulaşmışlar, ancak biriktirdikleriyle beraber cehennemi boylamışlardır.

Önce karınlarını doyurmak için rızık endişesi ile hareket eden kimseler daha sonra mal çoğaltma, daha fazla biriktirip zenginleşmek sevdasına kapılmışlardır. Zenginleşme sevdası, insanlara önce kulluk vazifelerini unutturmuş, giderek onları şımartarak azgınlaştırmıştır. İnfak etmeyi, Allah yolunda harcamayı tereden bu insanların çoğu mal biriktirip şımarmalarına, azgınlık içi-

ne girmelerine kılıflar da uydurmuşlardır. Örneğin günümüzde çok sıkça duyulan, ***"müslümanlar zengin olmalı, müslümanlar her şeyin en iyisine layıktır, önce zengin olmalı sonra infak etmeli, bu dinin Ebubekirlere ihtiyacı var"*** gibi sözler azgınlık ve şımarmaya uydurulmuş iğrenç birer kılıftan başka bir şey değildir. Çünkü bu kimseler, daha sonra değil bu din için fedakârlıkta bulunma, kulluk görevlerini de terk etmişler ve ***'Abdullah'*** sıfatından sıyrılıp ***'abdulmangır'*** olma zilletine düşmüşlerdir. Bu azgınların en tipik örneği hiç kuşkusuzdur ki, Hz. Musa (as)'ın kavminden olan Karun'dur.

"Karun, Musa'nın kavminden idi. Onlara karşı azgınlık etti. Biz kendisine öyle hazineler vermiştik ki onun (hazinelerinin) anahtarlarını (taşımak), güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Kavmi ona demişti ki: "Şımarma, Allah, şımarıkları sevmez.

Allah'ın sana verdiği (bu servet) içinde âhiret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma, Allah sana nasıl iyilik ettiyse sen de öyle iyilik et, yeryüzünde bozgunculuk (etmeyi) isteme, çünkü Allah bozgunculları sevmez.

'Bu (servet) bende bulunan bir bilgi sayesinde bana verildi' dedi. Bilmedi mi ki Allah, kendisinden önceki kuşaklar arasıda kendisinden daha güçlü ve daha çok cemaati bulunan nice kimseleri helâk etmiştir? Suçlulara günahlarından sorulmaz.

(Karun) süsü, (debdebesi) içinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını isteyenler: "Keşke Karun'a verilenin bir benzeri de bize verilseydi, dediler, gerçekten onun büyük şansı var!

Kendilerine bilgi verilmiş olanlar ise "yazık size" dediler, inanan ve iyi iş yapan kimse için Allah'ın sevabı daha hayırlıdır. Buna ancak sabredenler kavuşturulur.

Nihayet onu da, evini barkını da yere batırdık. Allah'a karşı ona yardım edecek bir topluluğu olmadı. Kendi kendini kurtaranlardan da değildi." *(Kasas, 76-81)*

Bu Kur'ani gerçek, zenginleşmeyi esas alan İslamcılar tarafından sürekli okunur, tartışılır, ancak kendilerinin de birer Karun adayı olduklarını bir türlü düşünüp akletmezler. Onlar, her gün biraz daha Karunlaşmak adına ne infak ederler ne de Allah yolunda en küçük bir fedakârlıkta bulunurlar. Karuni bir mantıkla hareket eden İslamcılar, bu mal ve sermayelerini zor şartlar altında kazandıklarını söyleyerek iman esaslarından olan infakı terk ederler. İnfakın terki, yüce Allah'ın verdiği nimete nankörlük ve küfür, yüce Allah'ı razı etmek ye-

rine hevalarını razı etmek düşünce ve gayreti de şirktir.

İnsanlardan bazıları da günlük ihtiyaçlarını karşılamak, aç kalmamak, perişan olmamak düşünce ve endişesi ile hem bir taraftan gece gündüz demeden tüm gayretleriyle çalışır, düşünce ve sözlerini buna teksif ederler, hem de kendilerine işveren kimselere karşı, işten atılma, para almama korku ve endişesiyle adeta kulluk ve kölelik yaparlar. Bunlar, rızkı kendilerine verenin yüce Allah olduğunu unutur, rububiyet sıfatını işverenlerine ve yönetimde yaşadıkları zulüm sistemlerine vererek şirke ve küfre girerler.

Tevhid, nasıl yüce Allah'ı, düşünce söz ve davranışta tek otorite, tek ilah bilip O'nun emirlerinin tümüne, hiçbir ayırım yapmadan teslim olmak ise, şirk de düşünce, söz ve davranışta yüce Allah'ın vasıflarından birini ya da birkaçını bir başkasına vermek, O'nun emirlerinden birini ya da birkaçını bırakıp terk etmektir. İşte bu nedenle, infakı terk etmek ya da rızkın Allah'tan başkasının elinde olduğunu düşünüp söylemek ve o doğrultuda hareket etmek açıkça şirk ve küfürdür.

Gerek günlük ihtiyaçları karşılama korku ve endişesiyle yapılsın, gerekse mal biriktirme arzu ve isteğiyle olsun, hangi nedenlerden kaynaklarınsa kaynaklansın, yüce Allah'a karşı kulluk ve ibadet görevini savsaklayarak ya da terk ederek ve yüce Allah'ın ayetlerinin gereğini yapmayıp infak etmeyerek rızk peşinde koşma, mal biriktirmek yüce Allah'a şirk koşmak ve cehennemi boylamaktır.

Mal ve servet, dünyada sahiplerini yüce Allah'a isyan ettirirken, ahiret gününde de sahiplerinin azap görmelerine neden olmaktadır. İnsanlık tarihi boyunca Tevhidi ilkelere karşı çıkanların yüzde 90-95'i hep mal ve serveti ile şımaranlar olmuşlardır.

"Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdiysek mutlaka oranın varlıkla şımarmış kimseleri: "Biz, sizin gönderildiğiniz şeyi inkâr ediyoruz" dediler.

Ve dediler ki: "Biz malca ve evlatça daha çoğuz, biz azaba uğratılacak değiliz."

(Sebe, 34-35)

Kur'ân, Tevhid-şirk mücadelesinde şirki temsil edenlerin hemen tümüne yakınının, mal ve servet sahipleri olduğunu bildirir. Ellerindeki mal ve servetleri koruma ve çoğaltma duygu ve düşüncesi ile tevhidi esasları terk eden varlık sahipleri, Rab'lerinin kendilerine verdiği mal ve servet içinde yüce Allah'ın rızasını aramamışlar, infak edip şükretmemişlerdir. Onlar infak etmemekle mallarının azalacağını sanmış-

lar. Şeytandan kaynaklanan bu düşünce, giderek sahiplerini yüce Allah'ın emirlerinden uzaklaştırmış, O'na isyan ettirmiştir.

"Şeytan sizi fakirlikle korkutur, (fakir düşeceğinizi söyleyerek sadaka vermekten geri kalmanızı ister) ve size çirkin şeyleri yapmayı emreder. Allah ise size kendi tarafından bağışlama ve lütuf vaadediyor. Şüphesiz Allah(ın lütfü) geniştir, (O) bilendir." *(Bakara, 268)*

Mal ve servet yüce Allah'ı razı etme, O'nun rahmet ve mağfiretine ulaşma ve O'nu râzı etme vesilesi olması gerekirken, tevhidi esasları yeterince kavramayan kimselerin elinde yüce Allah'a isyan ettiren bir araca dönüşmüş, insanı kendisine taptırmış, o insana hizmet edeceğine insanı kendisine hizmet ettirmiş ve insan için bütün değerlerin başı olmuştur.

Değer yargılarını mal ve servete göre belirleyenler, dünyada istediklerine kavuşmuşlar, ancak malı yüce Allah'ın rızası doğrultusunda kullanmadıkları için ahirette yalnızca azabı ve cehennemi hak etmişlerdir.

"Kimler dünya hayatını ve süsünü isterse onlara oradaki amellerin(in karşılığın)ı tam veririz ve onlar orada hiçbir eksikliğe uğratılmazlar.

Ama onlar öyle kimselerdir ki âhirette onlar için ateşten başka bir şey yoktur ve yaptıklarının hepsi orada boşa çıkmıştır, amelleri hep batıl olmuştur" *(Hud, 15-16)*

"Bizimle buluşmayı ummayan, dünya hayatına razı olup onunla rahat edenler ve bizim ayetlerimizden gaflet edenler. İşte kazandıkları işlerden ötürü onların varacakları yer, ateştir" *(Yunus, 7-8)*

Yüce Allah adalet sahibidir ve adaletinin gereği olarak, dünya hayatında Tevhidi esasların insanlara ulaştırılması için dünyevi tüm değerlerini ortaya koyup, Allah yolunda zorluklar içinde mücadele eden, dünya hayatını önemsemeyip yüce Allah'ın rızasını her şeyin önüne alan mü'min kimselere, ahirette en güzel nimetleri sonsuz bir şekilde ihsan ederken; hevasını her şeyin üstünde tutup Tevhidi esasları önemsemeyen, infak edip yüce Allah'ın rızasını aramayan, dünya hayatında mal ve servet peşinde koşup rahat etmeyi düşünen kimselere de ahiret hayatında sürekli bir ateş ve azap nasip edecektir. Bu yüce Allah'ın vaadi ve adaletinin gereğidir.

İnsan, dünya hayatında Rabb'ini razı etmek için çalışıp zorluklarla karşılaşmış ise, ahirette rahat edip cennette saltanat sürecektir. Ancak dünya hayatında rahat edip mal ve servet içinde yaşamış, Allah yolunda hiçbir sıkıntı ve zorlukla karşılaşmamış ise,

bu durumda ahirette cehennemin dayanılmaz ateşi içinde zorluk ve sıkıntı çekecektir. İlahi adalet budur.

Mal ve servet biriktirme düşünce ve gayretiyle hareket edenler, sanmasınlar ki, ahirette de rahat edecek, saltanat sürecekler; tam aksine peşinden koştukları ve kendilerine yüce Allah'ı unutturan o biriktirdikleri mal, para ve servet kıyamet günü ancak azaplarının artmasına neden olacaktır.

"Onların ne malları, ne de evlatları seni imrendirmesin. Allah bunlarla onlara dünya hayatında azabetmeyi ve kâfir olarak canlarının çıkmasını istiyor." *(Tevbe, 55)*

"…Altun ve gümüşü yığıp da onları Allah yolunda harcamayanlar var ya, işte onlara acı bir azabı müjdele!

O gün cehennem ateşinde bunların üzeri ısıtılı(p pullanı)r; bunlarla, onların alınları, yanları ve sırtları dağlanır. 'İşte nefisleriniz için yığdıklarınız, yığdıklarınızı tadın!" (denilir)." *(Tevbe, 34-35)*

Yüce Allah(cc) yarattığı tüm varlıkların rızıklarını, rahmetinin gereği olarak, üzerine almıştır ancak daha rahat yaşama ve mal biriktirme hırsı ile rızkı, yüce Allah'tan başkasının elinde sanma endişesi ve rızık korkusu ile başkalarının önünde kulluk yapılması insanları şirke ve küfre sokmuştur.

İnsan, normal olarak rızkını elde etmek için çalışsa, yüce Allah(cc) ona rızkını verecektir. Ancak şeytanın vesvesesi, hevai hırs ve doyumsuzluk, insanı yemeyeceği malı biriktirmeye sevkeder. Bu düşünce ve vesveselerle hareket eden insan, daha çok çalışarak hareket eder, ancak bu durumda yüce Allah'a karşı kulluk görevini ihmal edip unutur ayrıca daha çok kazanma ve kısa zamanda zengin olma hırsı ile helal haram gözetmez, başkalarının hakkını gasbeder, kendisine ticaret fırsatı ve imkanı veren devlete hakkını vermez, insanların hakkını gasbettiği gibi devletin de Allah'ın da hakkını gasbeder. Böylece yüce Allah'a isyan etmiş, şirk koşmuş bir halde cehennemi boylar, helak olur.

(Devam Edecek...)

بسم الله الرحمن الرحيم

Kevser Sûresi

Andolsun ki, biz sana Kevser'i verdik;
öyleyse Rabb'in için salât et ve nahret!
Muhakkak ki sonu kesik olan
sana düşmanlık yapandır.

Kur'ân'ın anlaşılmasında, ona iman edilip onun hayata aktarılmasında en önemli unsur hiç şüphesizdir ki Kur'âni kavramlardır. Bu kavramların anlaşılır biçimde açıklanması, Kur'ân'ın çağlarüstü ve evrensel özelliğini muhafaza etmesini sağlayacak ve insanlar için Kur'ân her çağda anlaşılır, yaşanır bir kitap olacaktır.

Kur'an'a iman eden her mü'minin, ya da iman ettikleri iddiasında olan İslamcıların ağızlarından düşürmedikleri ***"Kur'ân, her çağın sorunlarına çözüm getiren, her çağda anlaşılan bir kitaptır"*** sözleri doğru bir ifade olmakla beraber, Kur'ân tefsirlerinde yapılan ayet açıklamaları bu ifadelere haklılık kazandırmamaktadır. Çünkü Kur'ân üzerine yapılan tefsirler, çağlarüstü ve evrensel bir özelliğe sahip olan bu ilahi Kitabı, adeta ilk nazil olduğu döneme hasretmiş bir görünüm arzetmektedir.

Kur'ân tefsirlerindeki birçok açıklamalar, evrensel ve çağlarüstü bir özellikten oldukça uzaktırlar. Çünkü kimi sureler ya da ayetler için yapılan açıklamalar, ya kişiye özel bir görünüm arzetmekte ya da felsefi ifadeler içermektedir. Bu nedenle, bu açıklamalara göre o sure ya da ayet hem başka insanlara hitap etmemekte hem de inzal olduğu çağın dışına taşmamaktadır. Bu ise, Kur'ân'ın her çağa hitap ettiği ve her çağın sorunlarına çözüm getirdiği gerçeğine gölge düşürmektedir.

Dûhâ, İnşirah ve benzeri birçok surenin Rasulullah'a özel olduğu; Âdiyat vb. surelerin gerçek anlamları dışındaki açıklamaların varlığı, Kur'ân'ı adeta inzal olduğu çağa hasretmiş görünmektedir. Daha sonra yapılan tefsirlerin ilk tefsirlerden kopyalanması da Kur'âni mesajı nazil olduğu çağa hasretmeye adeta yardımcı olmuştur. Özellikle de âyetlerin başlarında olmadığı

Nisan-Eylül 2006
Sayı: 25-26

halde sonradan eklenen ***"Ey Muhammed"*** ifadeleri Kur'ân'ın yalnızca Rasulullah'a hitap ettiği imajını vermektedir.

Kevser suresinin tefsirinde yapılan açıklamalar da, yukarıda belirtmeye çalıştığımız durumu yansıtmakta, surenin çağlarüstü ve evrensel niteliğine gölge düşürmektedir. Diğer taraftan sure için yapılan tefsirde, sureyi oluşturan üç ayet birbirinden kopuk bir şekilde açıklanmakta, bu ise hem surenin bütünlüğünü bozmakta hem de surede verilen mesajı gölgelemektedir.

Kur'ân'ın evrenselliğini gölgeleyen bu tür tefsirlere, her ne kadar İsrailiyyat karışmışsa da bunda geleneksel din anlayışının da çok büyük katkısı vardır. Müfessirler, Kur'âni kavramları, içerdikleri güncel anlamlara ve İslâmi davet metoduna göre açıklamak yerine bu kavramları ya felsefi ifadelerle ve güncel yaşamda pratiği olmayan manalarla ifadelendirmeye ya da bireysellik ifade eden manalar yükleyerek açıklamaya çalışmışlardır. İşte bütün bu nedenlerden dolayı Kur'ân, bir yaşam tarzı, davet ve tebliğ metodu olarak inzal olduğu çağda kalırken ancak lafız olarak o çağın dışına çıkmıştır.

Kur'ân'ı bugün de yaşamsal hayatta pratize edebilmek, tebliğ ve davet metodu olarak uygulayabilmek için yapılacak şey, Kur'ân ayetlerini, evrensel anlamlarına ve inzal olduğu döneme uygun bir şekilde açıklamaktır. Aksi halde Kur'ân, ne doğru dürüst açıklanmış olur ne de yaşamsal hayata yön verebilir.

Kevser suresindeki ayetler, elbette vahyi alan Rasulullah(as)'a da, o gün yaşayan insanlara da hitap ediyor! Çünkü vahyin evrenselliği bunu böyle gerektiriyor. Ancak ***"yalnızca Rasulullah'a mahsustur"*** gibi bir ifade ve bu yöndeki bir açıklama Kur'ân'ın evrenselliğine gölge düşürecektir.

Cahiliye toplumunun içinde bulunduğu kaos ve bunalımdan, şu ya da bu şekilde herkes gibi Hz. Muhammed(as) da etkileniyordu. Bu nedenle, sık sık Hira mağarasına giderek insanların içinde bulunduğu durumu düşünüyor, bu durumdan çıkış için çözüm arıyordu. Kur'âni ifade ile ***"Seni şaşkınlık içinde bulup hidayete ulaştırmadık mı"*** *(93 Dûhâ, 7)* Hz. Muhammed(as)'ın şaşkınlık içinde bulunduğu bir zamanda Rabb'i ona yol gösteriyor, nimetlerin en iyisi, en üstünü, dünya ve ahiret için sürekli olan tükenmez hazinesini ona nasip ediyordu. Bu, vahiydir ve bu vahye teslimiyet dinine İslam deniliyordu.

Kevser suresi, dünyada beşer cinsinden hiç kimseye nasip ol-

mayan (peygamberler hariç) bir nimetin Hz. Muhammed(as)'a ve ona tabi olanlara verilen sonsuz nimeti belirtiyor. Bu öyle bir tükenmez hazine idi ki, Kur'ân'ın ifadesi ile benzeri yoktur.

"Deki: 'andolsun şayet ins ve cin, bu Kur'ân'ın bir benzerini getirmek ve birbirlerine destek olmak için toplansalar, yine onun bir benzerini getiremezler." *(İsrâ, 88)*

"De ki: 'Rabb'imin sözleri(ni yazmak) için deniz mürekkep olsa, Rabb'imin sözleri tükenmeden önce deniz tükenir.' Yardım için bir o kadarını daha artırsak (da yine yetmez)." *(Kehf, 109)*

"Yeryüzünde bulunan ağaçlar kalem olsa, deniz de, arkasından yedi deniz de ona yardım etse (hepsi mürekkep olsa) yine Allah'ın kelimeleri tükenmez. Allah üstündür, hâkimdir." *(Lokman, 27)*

İşte bu tükenmez Kevser, bolluk ve bereket olan vahiy, Hz. Muhammed(as)'a ve ona tâbi olanlara verilmiştir. Surede ifade edilen Kevser, İslam' ın ta kendisidir. Bu Kevser, o gün Hz. Muhammed (as)'a ve onunla beraber iman edenlere verilmiştir, bugün de bu Kitab'a (Kur'ân'a) iman edenlere verilmiş ve kıyamet gününe kadar iman edenlere de verilecektir.

Kevser suresine dar anlamlar yükleyerek onu yalnızca Rasul (as)'a hasretmek, Kur'ân'a karşı yapılmış bir ihanet ve Kur'ân'ı inzal olduğu çağa mahkum etmektir. Kur'ân'a yapılan bu ihanete, ister bilinçli ister bilinçsiz katılsınlar bu yönde açıklama yapan tüm müfessirler ortaktırlar.

Kevserin cennette Rasulullah(as)'a verilen bir ırmak olduğu iddiası doğru olsa bile, bu sureyi o ırmakla sınırlandırmak doğru değildir. Çünkü zaten Kur'ân'da muttakilere verilen bunun benzeri birçok nimetler vardır.

"Muttakilere vaadedilen cennetin misali şudur; içinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenlere lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve onlar için orada her çeşit meyve, Rab'lerinden de bir bağışlama vardır... " *(Muhammed, 15)*

Cennetlerde, sonu olmayan nimetlerin verileceğinin müjdelenmesi, iman edenlerin, daha bir içtenlikle Allah yolunda çalışmaları ve bu uğurda fedakârlık yapmaları içindir. Bu verilecek nimetlerin ise ne oldukları çok açık ve yoruma ihtiyaç hissettirmeyecek bir şekilde açıklanmıştır. Oysa Kevser'in cennette bir ırmak olduğu konusunda hiçbir açıklama yoktur. Bu nedenle, sureyi cennette bir ırmak şeklinde açıklamak ilgili ayeti zorlamak, ger-

çek anlamı dışında manalandırmak, hayatın dışına çıkarmak, surenin evrenselliği ve çağlarüstü mesajını gölgelemektir.

Sûrenin Açıklaması

1-3 Biz sana kevseri verdik; öyleyse Rabb'in için salat et ve nahret. Muhakkak ki sonu kesik olan sana düşmanlık yapandır.

Sûrenin Nüzul Zamanı

Surenin Mekki olduğu hem surenin içerdiği ifadelerdeki üsluptan, hem diğer Mekki surelerle anlam benzerliğinden hem de sahabenin birçoğunun yaptıkları ifadelerden anlaşılmaktadır. Ashabdan bazıları, her ne kadar bu surenin Medeni olduğunu söylemişlerse de bu rivayetler hasen niteliğinde haberlerdir.

Surenin Mekki ya da Medeni olmasından daha önemlisi, surenin içerdiği anlamdır. Suredeki ifadeler, iman eden bireyin neler yapması gerektiğine belirlemektedir.

1-Biz sana Kevseri verdik

Kevser, sınırsız bir çokluğu ifade eder; bitmez tükenmez bir bolluk, bir çokluk! İnsanoğluna dünyada verilebilecek sınırsız çokluk, bitmez tükenmez bolluk elbette maddi bir varlık değildir. Bu, öyle bir nimettir ki, dünya ve ahiret hayatında insanı yücelten, kurtuluşa ulaştıran bir nimettir. İşte bu nimet de ancak İslâm'dır.

İslam maddi değerlerin verilmesiyle elde edilebilecek bir varlık değildir; özellikle de İslam'a girmenin esası olan ***'hidayete ulaşmak'***, hiçbir şekilde maddi değerlerle elde edilebilecek bir şey değildir. O halde bütün maddi değerlerden ve zenginliklerden daha değerli olan şey, insanın dünya ve ahiret saadetini sağlayan İslam'dır.

Kevseri cennetteki bir nehir diye açıklamak hem Kur'âni gerçeklikle bağdaşmamakta hem de bu surenin dünya hayatındaki yaşanırlılığını kaldırmaktadır. Diğer taraftan bu surenin tefsirinde, surenin başına ***"ey Muhammed"*** ifadesini eklemek, hem Kur'ân'ın genel hitabını kaldırmak ve genel ifadeyi özelleştirmektir hem de ayette olmayan bir ifadeyi ayete eklemektir ki bu, yüce Allah'ın kitabına katkı yapmaktır. Şayet yüce Allah Hz. Muhammed (as)'a özel hitapla bu sureyi indirmek isteseydi kendisi ***"ey Muhammed"*** ifadesini eklerdi. Ancak yüce Allah (cc) vahyini, evrensel ve çağlarüstü gönderdiği için vahyini genel ifadelerle kullarına göndermiştir.

Biz sana Kevser'i verdik:

Dünyevi tüm zenginliklerden ve maddi değerlerden daha kıymetli daha üstün olan İslam'ı (kevseri) verdik. Öyle bir zengin-

lik, hayır ve bereket verdik ki, cahiliye karanlığında yolunu kaybetmiş, kaos ve bunalım içerisinde çırpınan insanlığa yol göstersin; insanlığı felaketten kurtarıp kurtuluşa erdirsin.

İnsana verilen her değerin elbette bir bedeli vardır. Diğer bir deyimle çok büyük bir değer ancak çok büyük bir bedel karşılığında elde edilebilir. İnsana verilen ya da insanın elde etmek için çalıştığı değerin önemine ve büyüklüğüne göre bedel ödenmelidir. Biz sana kevseri verdik. Sen de bunun karşılığında;

2- Öyleyse Rabb'in için salat et ve nahret.

İster dünya ve ahiret için bir kurtuluş vesilesi olan, dünya hayatında insanı huzur ve mutluluğa götüren, barış içinde özgürce yaşatan, onu onurlu kılıp üstün duruma getiren İslam için olsun, isterse insana, ahirette verilen ve bitip tükenmesi olmayan nimetlerle dolu olan cennet mükâfatı için olsun, verilecek değer elbette çok büyük olmalı! Gerçi insanın, kendisine verilen nimetler için ödeyeceği bedelin büyüklüğü, hiçbir zaman yüce Allah(cc) tarafından verilen mükâfatın yani Kevser'in dengi olamaz. Ancak insan, kendisine verilen nimetin dengi olamazsa bile, kendisi için en değerli olan varlığını ortaya koymalı ki, insanın samimiyeti ortaya çıksın ve yüce Allah'ın rahmetiyle o sonsuz nimete, tükenmez bolluğa lâyık olabilsin. Bu en değerli varlık da hiç kuşkusuzdur ki insanın kendi canıdır. İnsan, bu en değerli varlığını, yani canını, ancak kendisine verilen tükenmez nimete tam iman edip teslim olması halinde verilebilir. İşte ayetin gerçek anlamı ancak bu durumda net olarak anlaşılabilir.

Salat etmek ve nahretmek, verilen sonsuz ve kesintisiz Kevsere, bitmez tükenmez nimete teslim olmak ve insan için en değerli varlık olan canı bu uğurda feda etmek!

Salla ifadesi ve türevleri, salat, namaz, dua, rahmet, teslimiyet, destek olmak, tazim etmek, ibadet veri ve Yahudilerin ibadet mekânı anlamlarında Kur'ân'da geçmektedir. Salât ya da salla ifadesi, içinde yeraldığı ayetin durumuna göre anlam almaktadır. İçinde yer aldığı ayetin durumuna bakmadan salât ya da salla ifadesine peşinen ***"namaz"*** anlamı yüklemek, hem kavramı daraltmış olacak hem de kişiyi, kavramı yanlış anlamlandırmadan dolayı büyük bir sorumluluk altına sokacaktır. Örneğin, Ahzab suresi 56'ncı ayetteki salla ifadesini namaz ya da dua olarak manalandırmak yüce Allah'ın üzerine iftira atmak demektir. (Bu konu için ilgili ayetin açıklamasına bakılabilir.)

Bu surede geçen salla ifadesi, teslimiyeti ortaya koymakta, nahret kavramı ile de bu teslimiyete uygun olan fedakârlığın yapılması istenmektedir. Nitekim Bakara ve Ahzab surelerindeki şu ayetler, bu konuya açıklık getirmektedir.

"İnsanlardan öylesi de var ki, canını Allah'ın rızasını kazanmaya satar. Allah da kullara çok şefkatlidir. " *(Bakara, 207)*

"Mü'minlerden öyle kimseler var ki, Allah'a verdikleri sözde durdular. Onlardan kimi adağını yerine getirdi, kimi de beklemektedir, sözlerini asla değiştirmemişlerdir." *(Ahzab, 23)*

Peygambere verilen nimet, hem oldukça büyüktür, hem de dünya ve ahireti kapsayacak şekilde süreklidir. Öyleyse bu uğurda verilecek olan değer de insan için her şeyden daha değerli olan canı olmalı ki, insanın samimiyetindeki gerçeklik ortaya çıkabilsin. İşte bu nedenle insan dan nahretmesi istenmektedir.

Nahret; kesmek, boğazlamak, kıbleye yönelmek, elleri göğüs üzerine koymak anlamlarına gelen nahr; insanın, yüce Rabb'ine yönelerek, O'nun rızası için nefsini, tüm dünyevi arzu ve isteklerinden keserek Rabb'ine feda etmesidir.

Rabb'ine salat et ve nahret. Bu ayeti müfessirler, namaz ve kurban olarak açıklamışlar ve bununla ilgili olarak çok değişik rivayetlere yer vermişlerdir. Ancak bu rivayetlerin birçoğu kendi içerisinde zıtlıklar ve çelişkilerle doludur. Bir ayet üzerinde bu kadar zıt ve çelişkili ifadelerin bulunması, ayeti anlaşılmaz hale getirdiği gibi, aynı zamanda ayetin yaşamsal yönünü de ortadan kaldırmaktadır. Oysa ayet, genel olarak Kur'ân mantığı içerisinde açıklansa ifade ettiği anlam ve işaret ettiği husus kendiliğinden ortaya çıkacaktır.

Kevser suresinden önce gelen Adiyat suresinde, daveti ortaya koyan İslam davetçilerinin, canlarını feda edercesine ilahi mesajı insanlara nasıl ulaştırdıkları tasvir edilirken, yine bir önceki surelerde davetin yapılmasında ortaya konulan ve konulması gereken tavırlara dikkat çekilmektedir. Örneğin, Duha suresinde Rasule verilenler sayıldıktan sonra, kendisine nimeti yani İslam'ı anlatması emredilirken, İnşirah suresinde de Rasulün göğsünün İslam'a nasıl açıldığı, üzerindeki sorumluluk yükünün nasıl hafifletildiği belirtildikten sonra artık Rasulün hiç durmadan çalışması gerektiği ve Rabb'ine rağbet etmesi emrediliyor. Yani önceki surelerdeki ifade kalıpları ile Kevser suresin-

deki ifade kalıpları hemen hemen aynıdır. Kevser suresinde de, önceki surelerde olduğu gibi, önce verilen sonsuz, tükenmez nimete dikkat çekilmekte arkasından verilmesi gerekenler ya da yapılması gereken şeyler belirtilmektedir.

"Nahret"menin kurban kesmekle ilişkilendirilmesinin, ayetin anlamı ile hiçbir ilgisi yoktur. Çünkü şayet bu hitap, kurban kesmekle ilgili olsaydı, kurban da tıpkı namaz gibi, zekât gibi ya da oruç gibi farz olurdu. Oysa kurban hacca gidenler dışındaki kimselere farz bir ibadet değildir. Nahretmek ifadesinde geçen kesmek, boğazlamak anlamlarını kurban olarak vermek doğru bir manalandırma değildir.

Mekki ilk ayetlere bakıldığında, infak dışında ameli bir farziyet bulunmamaktadır. Namaz emri bile hemen hemen Mekki ayetlerin son inzal olanlarında görülmektedir. Kurban, sosyal dayanışmayı içerdiğinden, Mekke'de karmaşanın hüküm sürdüğü, her vesile ile müslümanlara saldırıldığı, müslümanların can güvenliğinin bulunmadığı bir ortamda kurban ibadetinin olduğunu söylemek doğru değildir.

İman edilen esaslar doğrultusunda, müslümanların her şeylerini ortaya koyup bunları yüce Allah'ın rızası doğrultusunda feda etmeleri nahretmektir. Bu anlam, Kur'ân bütünlüğüne ve ilk dönem Mekki ayetlerin yapısal bütünlüğüne daha uygun düşmektedir.

İnandıkları Tevhidi esaslar doğrultusunda dünyevi tüm değerleriyle beraber canlarını feda edenlerin hem mücadeleleri süreklilik kazanacak, hem de o kimseler sürekli bir şekilde anılacaklardır.

3- Muhakakki sonu kesik olan sana düşman olanlardır.

Yüce Allah(cc), kendi yolunda mücadele eden risalet önderlerini ve onların yolundan giden Tevhid erlerini, çağlarüstü ve evrensel Kitab'ında zikrederek, onların, her çağda rahmetle anılmalarını sağladığı gibi, onların mücadelelerine de çağlarüstü bir süreklilik kazandırmıştır. Kur'ân'daki bu anılma, risalet önderlerinin ve onlara tabi olan Tevhid erlerinin sonlarının kesik olmadığını ortaya koymaktadır. Oysa risalet önderlerine ve Tevhid erlerine karşı çıkanların bugün adları rahmetle anılmadığı gibi, aynı zamanda onların kökleri de kesilmiştir.

"Böylece zulmeden milletin ardı kesildi. Âlemlerin Rabb'i Allah' a hamdolsun." *(En'am, 45)*

Tevhid-şirk tarihinin her döneminde Allah'a, O'nun rasullerine, İslami değerlere ve müslümanlara düşmanlık yapanlar, mutlaka helak edilmişler, kökleri kurutulmuştur. Bu, dün olduğu gibi, bugün de mutlaka olacaktır.

Ülkelerindeki halkların inançlarına saldıran, müslümanlara düşmanlık yapan, İslami değerlere savaş açan zalim ve zorba diktatörler, tarihteki zalimler gibi yokolup gideceklerdir. Ancak zalimlerin yokolup gitmelerine sebep olacak Tevhid erleri müslümanlar, kendilerine Rableri tarafından bahşedilen sonsuz nimet, ebedi bolluk ve rahmet olan İslam (Kevser) için her şeylerini ortaya koymalı ve tüm değerlerini yüce Allah'ın dini uğruna feda etmeli / edebilmelidirler.

Kevser suresi, iman edenlerin, dinlerine samimiyetle teslim olanların bu uğurda nelerini feda edeceklerini, etmeleri gerektiğini bildirmiştir. Bir nimetin sürekli olabilmesi için ancak o nimete sahip olanların, o nimete yaraşır bir özveride bulunmaları gerekmektedir. Sonuç olarak Kevser Suresi, nazil olduğu dönemden kıyamete kadar iman edecek insanları kapsamaktadır.

AÇIKLAMA

25 Aralık 2005 tarihinde Hollanda'da düzenlenen **Şiddet-Terör ve İSLÂM Konulu panele** ait görüntü kaydının bulunduğu **DVD**'lerin okuyucularımızın taleplerine arzedileceğini önceki sayımızda ilan etmiştik. Görüntü kayıtlarına ait bilgisayar ortamındaki dosyaların hasar görmesi nedeniyle DVD'leri yayınlayamıyoruz. Tüm okuyucularımızdan özür dileriz.

Kur'âni Mücâhede

Hristiyan ve Yahudilerle Evlilik

R. G. / AVUSTURYA

Hocam sizden bir ricam olacak. Benim Çek asıllı müslüman olmuş, Mısırlı bir erkekle evli olan bir arkadaşım var. Kendisi ile muhasebe kursunda tanıştık ve bir birimizi sevdik, arkadaşlığımız seviyeli ve güzel. Şu an kendisi ilk kez anne olacak, bir bebek bekliyor. Aynı kursta tanıştığımız Avusturyalı bir bayan da bu arkadaşlık gurubunda.

Avusturyalı bayan hayatın her türlü felaketini tatmış fakat tekrar doğru yolu bulmuş. İslamiyetle yakından uğraşıyor. Tabii ki biz de kendisi ile sık sık görüşüp uzun uzun sohbetler yapıyoruz.

Cuma günü tekrar böyle bir beraberliğimiz oldu; oradan buradan konuşurken, ***"bir müslüman, hrıstiyan veya yahudi birisi ile evlenebilir mi"*** sorusu çıktı ortaya. Petra, Arapların camisine devamlı gidiyor ve dersler alıyor. Orada peygamber efendimizin Mısırlı Kıpti hrıstiyan bir bayanla evlendiğini ve o bayanın müslüman olmadığını öğretmişler. Babama sordum hristiyan değil yahudi fakat müslüman olduğunu söyledi. Ben ise Maide suresinde 5. ayetinde Ehli Kitab'a tabi olanlarla evlenebilirsin müsaadesini okudum! O zaman Allah müsaade etmiş, peygamberimiz evlenmiş, fakat şimdiki Ehli Kitap mensupları ne kadar Ehli Kitap? Ehli kitaptan eser kalmadı!

Bakara 221'de ise müşrik kadın ile evlenmektense müslüman cariye alınmasını tavsiye ediliyor. Bu konuda sure ve ayetlerle bizi aydınlatmanızı rica edeceğim.

İkinci sorum cariye olayı! Bakara 221.

Bir müslüman evli ise evde cariyeye ne gerek, hem hanımı var hem de istediğinde gidip cariye ile zina mı yapılıyordu, eğer böyle değil ise müslüman cariye sadece evde evin hanımına yardımcı olan mıydı, yani bugünkü tabirle hizmetçi mi idi? Neden İslâmiyet geldiği halde kadın ve cariye ayrımı yapılıyor?

Cevaplarınız için şimdiden çok teşekkür ederim.

Saygılarımla.

Değerli Rabia Hanım,

Bir konunun İslâm nokta-i nazarında ne ifade ettiğini incelerken başvurulacak yegâne kaynak yalnızca Kur'ân-ı Kerim ve Rasulullah(as)'ın bu konudaki uygulamasıdır. İslâm'ın temel kaynağı olan Kur'an'da bir konu

araştırılırken, bunun Kur'ân bütünlüğü içerisinde yapılması ve kesinlikle diğer ayetlerle çelişmemesi gerekmektedir. Aksi halde araştırma konusunda yanlış sonuçlara gidileceği gibi, Kur'ân'da çelişki varmış görüntüsü de uyandırılacağı için yüce Allah(cc) üzerine de iftira atılmış olunacak ki, bu durumda buna sebebiyet veren kimse yüce Allah'a hesabını veremez. Buradan hareketle sorunuzu öncelikle Kur'âni hükümler doğrultusunda belli başlıklar altında incelemekte yarar vardır ki, doğru sonuçlara gidebilelim. Bir müslümanın hrıstiyan veya yahudi birisiyle evlenip evlenemeyeceği konusunu aşağıdaki başlıklar altında inceleyebiliriz:

1- Ehli Kitap kimlerdir, **2-** Müslüman bir kişi kimlerle evlenebilir, **3-** Kur'ân'da, kendileriyle evlenilmesine ve yemeklerinin yenilebileceğine izin verilen Ehli kitap kimlerdir.

1- Ehli Kitap kimlerdir?

Kur'ân-ı Kerim Ehli Kitabı iki gruba ayırır. Bunlardan birincisi, kâfir ve müşrik olan ve müslümanlara düşmanlık yapan Ehli Kitap mensupları; ikincisi, müslümanlara dost olan ve Kur'ân'ın övdüğü Ehli Kitap mensuplarıdır.

Kâfir ve Müşrik Olan Ehli Kitap Mensupları

Kur'ân-ı Kerim, kâfir ve müşrik olan Ehli Kitabın kimler olduklarını ve bunların müslümanlara karşı tutum ve davranışlarının ne olduğunu birçok ayet-i kerimede bizlere bildirmektedir.

"Kâfir olan bazı Kitap ehli kimseler de, müşrikler de size Rabb'inizden bir hayır indirilmesini istemezler. Oysa Allah, rahmetini dilediğine tahsis eder, Allah, büyük lütuf sahibidir." *(Bakara, 105)*

"Kitap ehlinden bir grup istedi ki sizi saptırsınlar. Oysa sadece kendilerini saptırıyorlar; fakat farkında değiller. Ey Kitap ehli, (gerçeği) gördüğünüz halde, niçin Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorsunuz? Ey Kitap ehli, niçin hakkı batıla karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz?

Kitap ehlinden bir grup dedi ki: 'İnananlara indirilmiş olana, günün önünde inanın, sonunda inkâr edin; belki (size bakarak onlar da) dönerler;" *(Al-i İmran, 69-72)*

"De ki: "Ey Kitap ehli, Allah yaptıklarınıza tanık iken neden Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorsunuz?

"De ki: "Ey Kitap ehli, gerçeğe tanık olduğunuz halde, niçin Allah'ın yolunu eğri göstermeğe yelteneerek, inanmak isteyenleri Allah yolundan çevirmeğe çalışıyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir."

Ey inananlar, Kitap verilenlerden

herhangi bir gruba uyarsanız imanınızdan sonra, (onlar) sizi döndürüp kâfir yaparlar."

(Al-i İmran, 98-100)

"Sözlerini bozdukları için onları lanetledik ve kalplerini katılaştırdık. Kelimeleri yerlerinden kaydırıyorlar. Kendilerine öğütlenen şeyden pay almayı unuttular. İçlerinden pek azı hariç, daima onlardan hainlik görürsün. Yine de onları affet, aldırma, çünkü Allah güzel davrananları sever.

Biz Hıristiyanız diyenlerin de sözünü almıştık, ama kendilerine öğütlenen şeyden pay almayı unuttular. Bu yüzden kıyamet gününe kadar aralarına düşmanlık ve kin saldık. Yakında Allah, onlara, ne yaptıklarını haber verecektir."

(Maide, 13-14)

"Allah, Meryem oğlu Mesih'tir' diyenler küfre gitmişlerdir. De ki: 'Öyle ise Allah, Meryem oğlu Mesih'i, annesini ve yeryüzünde olanların hepsini helâk etmek istese, Allah'a karşı kimin elinde bir şey var?' Göklerde, yerde ve ikisinin arasında bulunan her şey O'nundur. O, dilediğini yaratır, Allah, her şeyi yapabilendir."

(Maide, 17)

"Andolsun, 'Allah, ancak Meryem oğlu Mesih'tir' diyenler elbette kâfir olmuşlardır. Hâlbuki Mesih demişti ki: 'Ey İsrailoğulları, benim Rabb'im ve sizin Rabb'iniz olan Allah'a kulluk edin. Zira kim Allah'a ortak koşarsa muhakkak ki, Allah ona cenneti haram etmiştir ve onun varacağı yer ateştir; zalimlerin yardımcıları yoktur!'

'Allah, üçün üçüncüsüdür' diyenler elbette kâfir olmuşlardır. Oysa yalnız bir tek ilah vardır, başka ilah yoktur. Bu dediklerinden vazgeçmezlerse elbette onlardan inkâr edenlere acı bir azap dokunacaktır."

(Maide, 72-73)

"Kitap verilmiş olanlar, ancak kendilerine açık kanıt geldikten sonra ayrılığa düştüler. Oysa kendilerine, dini yalnız Allah'a halis kılıp O'nu birleyerek Allah'a kulluk etmeleri, namazı kılmaları, zekâtı vermeleri emredilmişti. İşte doğru din oydu.

Kitap ehlinden ve (Allah'a) ortak koşanlardan olan kâfirler, sürekli olarak cehennem ateşindedirler. Onlar, halkın en şerlisidir."

(Beyyine, 5-6)

Yukarıdaki ayet-i kerimelerden ve benzeri daha birçok ayetten de anlaşılacağı üzere, ehli kitabın gerek kendilerine indirilen kitabı saklayıp gizlemeleri ve o kitaplarının emrettiği doğrultuda yaşamamaları, gerek yeni gelen Kur'ân'a iman etmemeleri ve gerekse yüce Allah'a çocuk isnat edip iftira etmeleri nedeniyle kâfir ve müşrik oldukları anlaşılıyor. Bu hususa özellikle dikkat etmek gerekir!

Müslümanlara Dost Olan ve Kur'ân'ın Övdüğü Ehli Kitap Mensupları

Kur'ân-ı Kerim, kitap ehlinin hepsinin aynı olmadıklarını, bunların içerisinde gerek kendilerine indirilen kitaba ve gerekse Muhammed(as)'a indirilen yüce Allah'ın ayetlerine iman eden, bu ayetler doğrultusunda yaşayan kimselerin de olduğunu bildiriyor.

"Ama hepsi bir değildir. Kitap ehli içinde, gece saatlerinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanan bir topluluk da vardır. Onlar, Allah'a ve âhiret gününe inanırlar, iyiliği emreder, kötülükten men'ederler; hayır işlerine koşarlar. İşte onlar iyilerdendir. Yapacakları hiçbir iyilik inkâr edilmeyecektir. Şüphesiz Allah, (günahlardan) korunanları bilmektedir." *(Al-i İmran, 113-115)*

"Kitap ehlinden öyleleri var ki, Allah'a inanırlar, size indirilene ve kendilerine indirilene inanırlar; Allah'a karşı saygılıdırlar; Allah'ın ayetlerini birkaç paraya satmazlar. Onların da Rab'leri katında ödülleri vardır! Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir." *(Al-i İmran, 199)*

"Fakat içlerinden ilimde derinleşmiş olanlar ve mü'minler, sana indiriline ve senden önce indirilene inanırlar. O namazı kılanlar, zekâtı verenler, Allah'a ve âhiret gününe inananlar var ya, işte onlara büyük bir mükâfat vereceğiz!" *(Nisa, 162)*

"İnananlar, Yahûdiler, Sâbiiler ve Hristiyanlar(dan) Allah'a ve âhiret gününe inanan ve iyi işler yapanlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir." *(Maide, 69)*

"…İnananlara sevgice en yakınları da 'biz hrıstiyanlarız' diyenleri bulursun. Çünkü onların içlerinde keşişler ve rahipler vardır ve onlar büyüklük taslamazlar. Elçi'ye indirilen(Kur'ân)ı dinledikleri zaman, tanıdıkları gerçekten dolayı gözlerinin yaşla dolup taştığını görürsün. Derler ki: 'Rabb'imiz, inandık, bizi şahitlerle beraber yaz! Biz, Rabb'imizin bizi iyiler arasına katmasını umarken neden Allah'a ve bize gelen gerçeğe inanmayalım?'

Bu sözlerinden dolayı Allah onlara, altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetler verdi. Güzel davrananların mükâfatı işte budur!" *(Maide, 82-85)*

"Onlar ki yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı buldukları o Elçi'ye, o ümmi Peygamber'e uyarlar. O ki, kendilerine iyiliği emreder, kendilerini kötülükten meneder; onlara güzel şeyleri helâl, çirkin şeyleri haram kılar, üzerlerindeki ağırlıkları, sırtlarındaki zincirleri kaldırıp atar. O'na inanan, destekleyerek

O'na saygı gösteren, O'na yardım eden ve O'nunla beraber indirilen nura uyanlar, işte felâha erenler onlardır." *(A'raf,157)*

"Bundan önce kendilerine Kitap verdiklerimiz, bu(Kur'â)n'a inanırlar. Onlara (Kur'ân) okunduğu zaman 'ona inandık, o, Rabb'imizden gelen gerçektir... Zaten biz ondan önce de müslümanlar idik' derler. İşte onlara, sabretmelerinden ötürü mükâfatları iki kez verilir; onlar kötülüğü iyilikle savarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan infak ederler." *(Kasas, 52-54)*

Yukarıdaki bu ayetlerde ve daha birçoğunda kitap ehlinden bazılarının gerçekten iman ettikleri bildirilmektedir. Ayetler dikkatlice okunduğunda bu kitap ehli kimselerin, yüce Allah'ın rızasını kazanmaya çalıştıkları ve Rab'lerinin ayetlerine karşı duyarlı oldukları görülecektir. Müslümanların, kadınlarıyla evlenecekleri ve yemeklerini yiyebilecekleri kitap ehli kimseler bunlardır, ***bu bir.***

İkincisi; Kitap ehli kavramı Peygamber Hz. Muhammed(as)'ın yaşadığı dönemde bir tanımlama ve bir kavramdı. Buradan hareketle o topluma bu isim verilmişti, tıpkı o gün yaşayan diğer toplulukların başka başka isimlerle anıldıkları ve tanındıkları gibi. Bugün kitap ehli olabilecek kimseler olmadığı gibi, zaten insanların tanımlamaları da başka isimlerle yapılmaktadır. Bugün yaşayan ve çok az sayıda bulunan kitap ehlinden kimseler ise, ilk bölümde tanımlanan ehli kitaptır ve bunlar kâfir ve müşrik kimselerdir. Bugünkü hrıstiyan âlemi çoğunlukla ateist inkârcılardır.

Müslüman Bir Kişi Kimlerle Evlenebilir

Kur'ân-ı Kerim, müslümanların dünyadaki her davranışına, her iş ve ilişkilerine çözümler sunduğu gibi, evlenme konusundaki ilişkilerine de çözümler getirmiş ve müslümanların bu belirlenen kurallar doğrultusunda hareket etmelerini onlardan istemiş ve buna uyulmasını imani bir zorunluluk olarak belirtmiştir.

Kur'ân-ı Kerim müslümanların kimlerle evlenebileceklerini teferruatlı olarak ve apaçık bir şekilde ortaya koyar. Bu konuda, belli başlı ayetlere bakılacak olursa müslümanın kimlerle evlenebileceği çok açık bir şekilde görülür. Bu ayet-i kerimeler:

"Zina eden erkek, zina eden veya ortak koşan kadından başkasıyla evlenmez; zinâ eden kadın da zinâ eden veya ortak koşan erkekten başkasıyla evlenmez. Böyleleriyle evlenmek mü'minlere haram kılınmıştır." *(Nur, 3)*

"Kötü kadınlar, kötü erkeklere; kötü erkekler kötü kadınlara; iyi ka-

dınlar iyi erkeklere; iyi erkekler de iyi kadınlara mahsustur. Bunlar, onların söyledikleri(çirkin şeyler)-den uzaktırlar. Bunlara, (Allah tarafından) bağışlama ve cömertçe bir rızık vardır." *(Nur, 26)*

"Müşrik kadınlarla, onlar inanıncaya kadar, evlenmeyin. (Müşrik kadın) hoşunuza gitse dahi, inanan bir cariye, ortak koşan (hür) kadından iyidir. Müşrik erkekler de inanıncaya kadar, onları (kadınlarınızla) evlendirmeyin. (Müşrik erkek) hoşunuza gitse dahi, inanan bir köle, ortak koşan (hür) adamdan iyidir. (Zira) onlar ateşe çağırıyorlar. Allah ise izniyle cennete ve mağfirete çağırıyor. İnsanlara ayetlerini açıklıyor ki öğüt alsınlar."

(Bakara, 221)

"Ey peygamber, biz, ücretlerini (mehirlerini) verdiğin eşlerini; Allah'ın sana ganimet olarak verdiğ(i savaş esir)lerinden elinin altında bulunan(cariye)leri; amcanın, halalarının, dayının ve teyzelerinin seninle beraber göç eden kızlarını sana helâl kaldık. Bir de kendisini (mehirsiz olarak) peygambere hibe eden ve peygamberin de kendisini almak dilediği inanmış kadını, diğer mü'minlere değil, sırf sana mahsus olmak üzere (helâl kıldık). Biz, eşleri ve ellerinin altında bulunan(cariye)leri hakkında mü'minlere yapmalarını gerekli kıldığımız şeyi bil(dir)dik. (onların bu hususta ne yapması lâzım geldiğini de daha önce açıkladık) ki, sana bir zorluk olmasın, (sen bir sıkıntıya, güç bir duruma düşmeyesin). Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir." *(Ahzab, 50)*

"Ey inananlar, mü'min kadınlar göç ederek size geldiği zaman, onları imtihan edin. Allah onların imanlarını daha iyi bilir. Eğer onların (gerçekten) inanmış olduklarını anlarsanız, onları kâfirlere geri döndürmeyin. Ne bu(kadı)nlar onlara helâldir; ne de onlar bunlara helâl olurlar. Onların (bu kadınlara) harcadıkları(mehirleri)ni onlara verin. Ücretlerini kendilerine verdiğiniz takdirde bu(kadı)nlarla evlenmenizde sizin için bir günâh yoktur. Kâfir kadınların ismetlerini (nikâh bağlarını) tutmayın (onları salıverin ve kâfirlere katılan kadınlara) harcadığınız (mehri)i isteyin. Onlar da (size katılan kadınlarına) harcadıklarını istesinler. Bu size Allah'ın hükmüdür. Aranızda (böyle) hükmediyor. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir."

(Mümtehine, 10)

Yukarıdaki ayetlere bakıldığında müslümanların kimlerle evlenecekleri açıkça belirtilmiştir. Buna göre müslümanlar, ancak müslümanlarla evlenebilirler; kâfir, müşrik ve zina edenlerle hiçbir şekilde evlenemezler.

Maide suresi 5. ayetinde belirtilen husus, kitap ehlinden ancak yüce Allah'a, bize indirilen Kur'ân'a iman edenleriyle evlenilebilir ki bunlar, aşağıdaki ayetlerde bildirildiği gibi olanlarıdır.

"Ama hepsi bir değildir. Kitap ehli içinde, gece saatlerinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanan bir topluluk da vardır. Onlar, Allah'a ve âhiret gününe inanırlar, iyiliği emreder, kötülükten menederler; hayır işlerine koşarlar. İşte onlar iyilerdendir. Yapacakları hiçbir iyilik inkâr edilmeyecektir. Şüphesiz Allah, (günahlardan) korunanları bilmektedir. *(Al-i İmran, 113-115)*

"Kitap ehlinden öyleleri var ki, Allah'a inanırlar, size indirilene ve kendilerine indirilene inanırlar; Allah'a karşı saygılıdırlar; Allah'ın ayetlerini birkaç paraya satmazlar. Onların da Rableri katında ödülleri vardır! Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir." *(Al-i İmran, 199)*

Bugünkü kitap ehli zannedilen batılı kadın ya da erkekler, yukarıda da ifade edildiği üzere, ya ateisttirler, ya da en azından Hz. İsa(as)'ın Allah'ın oğlu olduğu düşüncesindedirler ki bunlar, müşrik kimselerdir. Kur'ân da zaten müşriklerle evlenmeyi yasaklamaktadır. Maide suresi, 5. ayetinde sözü edilen ehli kitap kadınlarına bakıldığında bunların iman eden kadınlar oldukları görülecektir ki, ilgili ayetin sonunda ***"kim inanmayı kabul etmezse, onun ameli boşa çıkmıştır ve o, âhirette kaybedenlerdendir"*** ifadesiyle belirtilmiştir. Şayet bugünkü mantıkla anlaşıldığı gibi hareket edilirse, kitap ehlinin yemeklerinin de yenmesi gerekir ki, bu yemeklerin içerisinde domuz eti de vardır.

"Bugün size iyi ve temiz şeyler helâl kılındı. Kendilerine Kitap verilenlerin yemeği, size helâl, sizin yemeğiniz de onlara helâldir. İnanan, namuslu, hür kadınlar ve sizden önce kendilerine Kitap verilenlerden namuslu hür kadınlar -zina etmeksizin, gizli dost tutmaksızın, namuslu bir biçimde (evlenmek üzere) mehirlerini verdiğiniz takdirde- size helâldir. Kim inanmayı kabul etmezse, onun ameli boşa çıkmıştır ve o, âhirette kaybedenlerdendir." *(Maide, 5)*

Kitap ehlinden kimselerle evlenilmesi hususu yukarıda belirtildiği gibidir. Sorunuzun ikinci kısmında değindiğiniz konuya gelince. Diyorsunuz ki, ***"bir müslüman, evli ise evde cariyeye ne gerek, hem hanımı var hem de istediğinde gidip cariye ile zina mı yapılıyordu. Eğer böyle değil ise, müslüman cariye sadece evde evin hanımına yardımcı olan mıydı? Bugün-***

kü tabirle hizmetçi mi idi? Neden kadın ve cariye ayrımı İslâmiyet geldiği halde ayırımlığı yapılıyor?"

Sorunuza cevap vermeden önce ilgili ayeti yeniden ve tekrar tekrar okuyacak olursak, ayetin sizin anladığınız gibi olmadığı anlaşılacaktır.

"Müşrik kadınlarla, onlar inanıncaya kadar, evlenmeyin. (Müşrik kadın) hoşunuza gitse dahi, inanan bir cariye, ortak koşan (hür) kadından iyidir. Müşrik erkekler de inanıncaya kadar, onları (kadınlarınızla) evlendirmeyin. (Müşrik erkek) hoşunuza gitse dahi, inanan bir köle, ortak koşan (hür) adamdan iyidir. (Zira) onlar ateşe çağırıyorlar. Allah ise izniyle cennete ve mağfirete çağırıyor. İnsanlara ayetlerini açıklıyor ki öğüt alsınlar."

(Bakara, 221)

Burada görebildiğim kadarı ile Bakara, 221. ayetini yeterince anlamadan, yanlış değerlendiriyorsunuz. Çünkü ayette, ***"cariyeleriniz ile yetinin"***, ya da ***"cariyeleriniz ile ilişkiye girin"*** diye bir ifade kullanılmıyor, ayette ***"inanan bir cariye, ortak koşan (hür) kadından iyidir"*** ifadesi kullanılmaktadır ve konu bunlarla evlenilmesi hususudur. İkincisi, ***"eşiniz üstüne bir kadın daha alın"*** demiyor; bekâr olan müslüman birisinin müslüman birisi ile evlenilmesini tavsiye etmektedir. Ancak bu kimsenin müslüman olması şartı getiriliyor.

Cariyelik konusu ise, o gün yapılan savaşlarda esir alınan kadınlara ***"cariye"***, erkeklere ise ***"köle"*** adı veriliyordu. Bu tanımlama, yalnız müslümanlarca değil, o gün yaşayan tüm toplumlarca yapılıyordu. Müslüman olan cariye ya da köleler, özgürlüklerine kavuşturuluyordu. Ancak geçmişlerinde cariyelik ve kölelik olduğu için, müslüman olmuş olsalar bile, halk arasında eski tamınlamaları ile biliniyorlardı. Konu bundan ibarettir.

Bilgi ilaç gibidir;
doğru alındığında insanı huzur ve mutluluğa ulaştırır,
yanlış alındığında ise insanı felâkete sürükler.
Kur'âni Mücâhede sizi
doğruların kaynağı Kur'ân'a ulaştırır.